

Chatičky na další léto
str. 1

Nevolit není volba
str. 1,3

Divadlo Za rohem
str. 8

Recko problém
str. 11

Povodně na Moravě
str. 14

May 20, 2010

No 10 (2745)

Volume 61 • \$2.00

Published every other Thursday
26 issues in 24 mailings a year
PAP Registration No. 8108
ISSN 08329-2668

ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ

Pravda vítězí!

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

CANADA'S CZECH AND SLOVAK BIWEEKLY PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC., SINCE 1950 www.novydomov.com

ÚSTAVNÍ SOUD ZAČAL ŘEŠIT NÁVRH NA RESTITUCE

Ústavní soud (ÚS) se začal zabývat návrhem, jehož cílem je dát emigrantům sanci dodatečné restituovat majetek. Návrh podala skupina senátorů ODS. Napadli platnost lhůt, jež jsou zakotveny v zákonech o mimo-soudních rehabilitacích a úpravě vlastnických vztahů k půdě. Pokud by jím soud vyhověl, mohlo by to otevřít nové kolo soudních sporů o restituuci majetku krajana. Senátoři chtějí docílit toho, aby občané České re-

publiky, kteří nebyli držiteli českého občanství v době, kdy probíhaly restituice, mohli být alespoň dodatečně účastní této restituice. Na počátku 90. let mnoho emigrantů české občanství nemělo, a tak přišli o sanci bojovat o majetek zabavený komunisty. O návrhu rozhodne plenum, tedy sbor všech 15 ústavních soudců, tolík zpráva Českého rozhlasu 7-Radio Praha v pátek 14. května.

➤ 5

O DESÁTÉ RÁNO

Ano, sejdeme se v parku na Masaryktownu s vyhrnutými rukávy v sobotu 5. června o desáté ráno, abychom dali do pořádku areál pro tradičně velkolepý Český a slovenský den Kanady.

Všichni, kterým záleží na prosperitě našich komunit srdružených v Masarykově ústavu, jsou vítáni.

Český a slovenský den se bude konat v sobotu 26. června, a do té doby bychom chtěli mít prostory připravené uvítat co nejvíce počet návštěvníků i s jejich rodinami.

Přijďte se svými přáteli, přineste s sebou dobrou náladu a chuť do práce, chatičky potřebují Vaša dovedné ruce na drobné natěračské a údržbářské práce. BBQ se postará o pohodу Vašich žádulků.

Těšíme se na Vás, podrobne informace a registrace dobrovolníků na tel.: 416.439.4354.

Chatičky v roce 1955, dětem se tehdy v chatičkách líbilo. Pohodová atmosféra se zase může vrátit, dokážeme-li zařízení obnovit a vrátit mu jeho původní poslání. Přijďte a posilte naše řady nadšených dobrovolníků, brigáda se koná v sobotu 5. 6. v 10 h. Foto současné Adriana Soudková

utekl, protože několik jeho kolegů, kteří na úpravách dokumentů také pracovali, za záhadných okolností zmizeli. Nečekal tedy, až přijde řada i na něho. Podle jeho slov byly v 50. letech upraveny všechny dokumenty tak, aby odpovídaly potřebám historii 'trídního boje dělníků a rolníků'.

O únoru 1948, dr. Edvard Beneš, a jak to vlastně bylo? Pět dnů, které změnily chod historie tehdejšího Československa. Mohou změnit chod historie i dnes? Rád bych předeslal, že pracuji s informacemi, které jsem nabyl v knihách vydaných v exilu. Jakékoliv jiné, pocházející z 'historických' dokumentů tehdejšího režimu, nepovažuji za důvěryhodné. Měl jsem totiž možnost setkat se s člověkem, který se podílel na jejich 'úpravách'. Originálně byly, podle jeho slov, automaticky po zkонтrolování upraveného dokumentu zničeny. On sám později

Volit či nevolit? Odpověď na hamletovské téma nalezneme v několika následujících rádcích, v nichž si přiblížíme nedávnou historii. Může se opakovat?

Únor 1948, dr. Edvard Beneš, a jak to vlastně bylo? Pět dnů, které změnily chod historie i dnes? Rád bych předeslal, že pracuji s informacemi, které jsem nabyl v knihách vydaných v exilu. Jakékoliv jiné, pocházející z 'historických' dokumentů tehdejšího režimu, nepovažuji za důvěryhodné. Měl jsem totiž možnost setkat se s člověkem, který se podílel na jejich 'úpravách'. Originálně byly, podle jeho slov, automaticky po zkонтrolování upraveného dokumentu zničeny. On sám později

Za druhé, už je to dáná historie, která nemá s dneškem nic společného. Moment! Dávná historie to už je, ale že nemá s dneškem nic společného? Tak s tím už bych si ➤ 3

NEVOLIT NENÍ VOLBA

Vladimír Kalaš

POTŘEBUJEME VAŠE DĚLNÉ RUCE

Milí přatelé,

obracím se na Vás jménem Masaryk Memorial Institutu, více známým jako Masaryktown.

Tato charitativní organizace Čechů a Slováků existuje již od roku 1946. Potřeba uchovat i v emigraci rodný jazyk, kulturu a setkat se svými krajanými a přáteli vystihuje základní myšlenku, proč je Masaryk Memorial Institut stále potřebný a aktuální.

Každý z minulých členů, návštěvníků a přátel Masaryk Memorial Institutu se zasloužil o jeho zdravou existenci. Chtěli bychom přiblížit naši slovenskou a českou komunitu kanadské veřejnosti a naopak. A také druhou a třetí generaci seznámit s naší historií.

Aby tato organizace mohla dále pokračovat a vychovávat si nové členy, rádi bychom obnovili tradici pořádání dětských letních táborů. Možná už pro tu třetí generaci...

V parku Masaryktownu jsou tři chatičky, které sloužily pro tábor, ale které v současnosti potřebují generální opravu. A my bychom je rádi tento rok opravili tak, aby byly napřesrok připraveny na letní tábor.

Rádi bychom Vás proto touto cestou pozádali o Vaši finanční podporu. Každá

částka bude ze srdce vítána. Rozpočet na opravu chatiček: 3 střechy - \$1,200.00 každá, 6 dveří - \$1,200.00 každá, 3 podlahy - \$1,500.00 každá, 12 oken - \$ 600.00 každá z nich.

Náš projekt může být úspěšný jen v tom případě, když každý z Vás, kdo má zájem, aby Masaryk Memorial Institute plnil svůj účel a byl zachován pro příští generace, nám v naší činnosti pomůže.

Všem, kteří se rozhodnou finančně podpořit větší opravy, jako např. výměnu oken nebo dveří, bude poděkováno zvěřejněním jejich jmén (budou-li souhlasit) na příslušné chatičce. Všem dárčům vystavíme potvrzení pro daňové účely.

Před Vámi srdečně děkujeme za Vaši dobročinnost a laskavost.

Za ředitelskou radu Masaryk Memorial Institute

František Ječmen
prezident MMI

Šek laskavě vystavte na:
Masaryk Memorial Institute
Oprava chaticek
450 Scarborough Golf Club Rd.Toronto
ON, M1G 1H1
Info: 416.439.4354, Fax: 416.439.6473
email: office@masaryktown.org

VOLBY DO SNĚMOVNY PARLAMENTU ČR SE KONAJÍ 27. A 28. KVĚTNA VOLTE!

Ke dni

Zdálo by se, že slovo čas v předvolební billboardové kampani velké štěsti neudělala, a přeče se dostalo už přínejmenším nadvaplakáty, jež pravděpodobně nevyšly z téže dílny. Jako první letos uplatnil „posloupnost všechno bytí a dění“ (definice Slovenského spisovného jazyka českého) při svém velkoplošném agitování Miloš Zeman, po něm i nějaký další Neparoubek. Není čas na chybou! - upozornil rozštěpný národ důchodce z Vysociny. Jaké chyby myslí? Politické? Ekonomické?

Chec tím říci, že odevzdá hlas někomu jinému než jemu a jeho nové straně, je chyba? Že by se tím jen ztratil čas, protože dříve či později přijdeme, hlupáčci, na to, že nad Stranu práv občanů - zemanovce prostě není? Jde v každém případě o zvolání velmi vágní. Odpůrce Jiřího Paroubka i strany, v jejímž čele sexy mozek stojí vyleplili plakáty s nápisem JE ČAS SKONČIT PANE PAROUBKU (ano, takto bez interpunkce), zkrášlené Paroubkovou neretušovanou (?) podobiznou a označené zkratkou ČSSD, v níž háček nad C tvoří rudá hvězda. Je to zvláštní výzva. Kdyby byl Jiří Paroubek u moci, byla by srozumitelná: opozice chce vystřídat vladoucí stranu. Expremiér však u moci není, a tak se vnučuje otázka, kde vlastně má skončit? Ve své straně? Co je komu mimo ni po tom? Na „politické scéně“? Tam přece smí být i jako předseda sebeštěrňejší partaje, pokud neporuší zákon. Slova naděje, šance, právo či změna jsou na předvolebních billboardech také jako doma.

Rovněž KDU-ČSL si na jeden ze svých (pražských) billboardů slovo změna veta, a sice k dvojportrétu zvláštní dvojice: JUDr. Cyrila Svobody a PhDr. Jany Hybáškové. Ta paní se strojí i česky jako muž (prínejmenším na onom billboardu), vedle předsedy lidovců vypadá jako jeho zzenštílý kolega. Možná proto, aby nedošlo k myšlce, zvolila strana, na jejíž kandidátce paní Hybášková hostuje, slogan „Pro změnu žena“. (Patřím k ženám, arabistikám, maminkám - prozrajuji na sebe na vlastních web stránkách ambiciozní nečlenku KDU-ČSL). Možná ten slogan měl znít jinak: Pro ženu změna, nebo ještě přesněji: Pro tuto ženu změna. Bude-li paní Hybášková zvolena, v jejím pestrem životě (kdysi, na počátku století, za ministra zahraničí Cyrila Svobody, což je docela pikantní, byla odvolána z velvyslaneckého místa v Kuvajtu, protože veřejně kritizovala vládní rozhodnutí) změna dozajista nastane. Škoda peněz na takové billboardy. Kolik asi stálý? - zamýšli se v Týdnu velice sympaticky Jaromír Slomek, a já nemohu, než souhlasit. Věřím, že nejssem sama, a tak ani dnes si nenecháme pokazit hezký jarní den. Vaše,

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

TORONTO

ČT a PÁ 27. a 28. 5. ve 14.00-21.00 - volby do Sněmovny českého Parlamentu, místo generálního konzulátu ČR, 2 Bloor St. W., Toronto. Volit mohou jen ti, kteří se vás zaregistrovali.

NE 30. 5. v 17.30 - koncert Marka Rajna s přáteli, Fregata restaurant, 1900 Dundas St. E., Mississauga, vstupné dosdílí \$ 20, děti mladší 14 let zdarma, info a rezervace 905. 567 5013

SO 29. 5. v 16.00-18.00 - Sokol Toronto gymnastické závody na West Steel 601 Magnetic Dr., Unit 21, Toronto. Info Hana Jurášková 905.838 2541 nebo hanjurasek@yahoo.ca.

SO a NE 4.-6.6. - spolupořádá pobočka ve Winnipegu 62. kongres Českého a slovenského sdružení v Kanadě. V případě zájmu kontaktujte příslušnou pobočku působiště. Podrobnosti na webu www.cssk.ca.

SO 5. 6. v 10.00 h. - svolává Masaryk Memorial Institute brigádu dobrovolníků na drobné údržbářské a natěračské práce na chatičkách na Masaryktownu, zájemci, nahlásťte svoji účast, info: 416.439 4354.

NE 18. 6. v 11.00 - setkání Slováků v Ontariu známý jako Slovenský den bude zahájeno řecko-katolickou bohoslužbou, park Karlovac, 1860 Thompson Rd. v Miltoně. Speciality slovenské kuchyně. Hraje Miro Letko do nočních hodin. Všichni jste srdečně zváni.

NE 20. 6. v 18.00 - slavnostní vyhlášení Miss Czech & Slovak Canada, Mississauga Convention Centre, 77 Derry Rd. West, Mississauga. Rezervace a info 416.689 9889, můžete volit online www.missczechsvolkcanada.com

SO 26. 6. v 10.00 - Český a slovenský den Kanady pořádá Masarykův ústav na Masaryktownu, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, info 416. 439 4354.

SO v 10.00-12.30 - pořádá Masarykův ústav vyučování jazyka českého v České doplňovací škole na 2 OPaxman Rd. v Etobicoke (HWY 427 a DFundas St. E.). Určeno pro děti 5-12 let, info 416.439 4354.

NE 20. 6. v 11.00 - Slovenský kanadský spolek pořádá tradiční Slovenský den Kanady ve slovenském parku Koliba ve Streetsville, 1720 Barbertown Rd. Čeká nás výborné jídlo a kulturní program, který začne po obědě od 14.30. Pronájem stánků mohou zájemci projednat s předsedkyní spolku Annou Zapletalovou 416.537 7698.

SO v 10.00-10.30 a ÚT v 7.30 opakování - každý týden vysílá česká TV Nová vize v dosahu Ontaria, producentka Markéta Rešovská, novyzaber@yahoo.com.

SO v 10.30-11.00 a ÚT v 8.00 opakování - každý týden vysílá slovenská TV Slovenský svet v dosahu Ontaria, producentka Katarína Homolová, slovenskysvet@gmail.com.

SOKOL TORONTO

SO 15.45-18.00 - každou - do 14. června pro děti základní tělocvik a gymnastika v tělocvičně klubu Steele West Gymnastics na 601 Magnetic Dr., Unit 21, Toronto, info Hana Jurášková 905.838 2541.

ST 20.00-22.00 - každá - pro dospělé prostná, aerobik, posilování na George Harvey Collegiate Institute, 1700 Keele St., info Hana Jurášková 905.838 2541

PO 19.30-22.00 - každé - volejbal mužů a žen na George Harvey Collegiate Institute, 1700 Keele St., info Ivo Sypták 416.656 0490.

Česká knihovna na Masaryktownu

ST 16.00 - 21.00

SO 10.00 - 13.00

Přijďte si vybrat z naší rozsáhlé sbírky knih, filmů a zvukových nahrávek.

Info 416.439 0792

Upozornění : v sobotu 29. května otevřeno není.

CzechTourism Canada
2 Bloor Street W Suite 1500, Toronto, ON
Canada M4W 3E2, Tel: 416-363-9928
Fax: 416-972-6991 info-ca@czechtourism.com
www.czechtourism.com

Se zármutkem v srdci oznamujeme,
že navždy odešla naše milovaná maminka a babička

MARIE DAIČAROVÁ

19. srpna 1914 - 8. května 2010

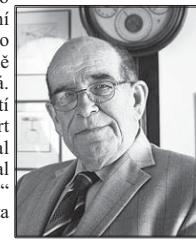
Narodila se v lašském Brusperku na severní Moravě. Když jí bylo 29 let odeslála do Kanady s původním záměrem zůstat tam několik let. Ovšem válka všechny plány změnila. V dubnu 1942 se provdala za Ottu Daičara, který zemřel v srpnu 1991. Dlouhá leta žila v Batawu a Torontu, nádherný letní čas trávila v rodinném sídle v Crowe Laku blízko Marmory v Ontariu.

V roce 2001 se přestěhovala ke své dceři do Vancouveru. Zanechala po sobě dvě dcery Evu a Zdenu, vnučkou Zachu a Lisu, další rodinu v ontarijském Kingstonu a v České republice. (Poslední rozloučení a křesťanský žehn se konal v batavském Sacred Heart Church v sobotu 15. května.)
Věnujte jí s námi tichou vzpomínku. Nezapomeneme.

ODEŠEL OBHÁJCE DISIDENTŮ

Dlouholetý ochránce veřejnosti a oblíbený politik Otakar Motejl zemřel. Bylo mu 77 let. Na politické scéně se objevoval od 90. let a kromě funkce ombudsmana zastával i post ministra spravedlnosti či předsedy Nejvyššího soudu. V průzkumech veřejného mínění patřil mezi nejoblíbenější aktéry veřejného života. Informaci sdělila předsedkyně sněmovny Miroslava Němcová. Řada osobností na Motejlovo úmrtí reagovala emotivně. „Václava Havla smrt Otakara Motejla velice zasáhla. Považoval ho vždy za statečného muže, který neuhybal a celý život sloužil spravedlnosti,“ sdělila asistentka bývalého prezidenta Sabina Tančevová.

„Je to pro český veřejný život velká ztráta, že odešel člověk, který byl známý obhájce disidentů. Sám jsem se mohl těšit jeho významné pomoci v roce 1989 a od té doby jsme spolu měli velmi blízký vztah,“ reagoval bývalý disident Alexandr Vondra, kterého Motejl obhajoval na konci 80. let za jeho účast v Palachově týdnu a spoluautorství petice Několik vět. „Byl můj advokát a byl mou oporou od právní pomoci, až po to, že mi nosil do kriminální cigarety. Což nevím, jestli advokát smí nebo nesmí, ale pro mě to bylo důležité,“ dodal Vondra.

9. 5. www.tyden.cz

62. kongres

ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO SDRUŽENÍ V KANADĚ

se koná ve dnech
4. - 6. června 2010
ve Winnipegu, MB

Organizaci této významné události
v životě našich komunit
se tentokrát ujímá pobočka ČSSK ve Winnipegu.

**ČÍSLO 10 VYŠLO 20. KVĚTNA, Č. 11 VYJDE 3. ČERVNA
UZÁVĚRKA JE 28. KVĚTNA 2010
AKTUÁLKY 416. 725 0446**

► ze str. 1 tak jist nebyl! Současný vývoj světové politické scény a volební klání nejen v české kotlině, ale i v jiných státech s demokratickým volebním systémem, bych řekl, že by nás měl přinejmenším alarmovat! Korupce nejen finanční, ale i morální se vyskytuje ve veřejném životě ve všech variantách - od jednoduchého věsníčka v obálce, až po složité převozy na bankovní konta od Švýcarska až po Kanárské ostrovy. Velikost země je nepodstatná. Jakmile se tento zhoubný nádor někde vyskytne a zapustí kořeny, má stejně ničivé následky v malé zemi jako u supervelomoci. Voliči demokratických zemí stojí před problémem KOHO volit? Politická pravice i levice jsou jedny z 18 a druzí z 20 bez dvou. Politické paběrkы, co se placatí mezi pravicí a levici, jsou - až na vzácné výjimky - jen takoví stále štěkající ratlíci, kteří čekají, co odpadne od stolu, či na hozenou kost, aby na chvíli ztichli.

Být politikem je velice ošidné a zádně nevděčné povolání. Přesto, když sledujete volební klání ať už v Česku, USA, Rusku, nebo v Anglii, tak to má jednoho společného jmenovatele: politici o tu moc skutečně stojí! A pokud to jde, tak použijí každý trik, aby kyněného dosáhli: MOC chutná! Moc je návyková droga. Mimo jiné také zajišťuje pohodlný život lidem, z nichž mnoho by mělo problém se jinak užít.

A kolébka demokracie USA? To, co se děje v současných USA, je pro reálně uvažujícího člověka šokující! To už je manipulace voličů, hromadné vymývání mozků a bicočání nízkých pudů v takovém měřítku, že mnoho věhlasných mágů světové magie a hypnotizace lidí by pověsilo své řemeslo na hřebík a hlasilo by se o práci u obecních počíšťovačů (dříve metařů).

Ptáte se, co s tím má co společného únor 1948? Možná málo a možná hodně. V únoru 1948 došlo v ČSR, alespoň pokud je mi známo, že změně v demokratickém režimu na totalitní absolútne demokratickou a parlamentní cestou. Únorový puč roku 1948 v ČSR zaměstnával a dosud zaměstnává mnoho chytrých mozků politické vědy. Pádem železné opory se otevřela úplně nová kapitola vývoje politiky. Začíná se téměř na "zelené louce", tedy od samého začátku. Cíl je stejný jako v roce 1948, kdy ČSR bylo sice malou, ale důležitou součástí skladanky, která měla jako stěžejní téma - moc nad co největší částí světa.

Principy? Tak ty prodělály změny. Ano, dřívější principy uchopeny mocí vojenskou silou - ať už invazi, nebo vojenským převratem a vojenskou vládou, jsou stále méně populární. Ukaží čím dalej tím více na neefektivnost a dlouhodobě slabosti této alternativy. Navíc Čína ukazuje, jak silně profitové je držet moc pomocí "legálních" prostředků.

Otažkou tedy je - jak se do-

stat k legálním prostředkům k trvalému udržení moci? Odpověď zní - legálním zvolením získat nadpoloviční většinu v parlamentě, i třeba za pomocí koalice, a použít parlamentu k úpravě zákonů tak, aby vyhovovaly potřebám pokračujícího udržování moci, hlavně však ve vztahu ke změně volebního zákona. A tady

nec nár. socialistů Hora sdělil, že ministr vnitra, komunista Nosek, právě vydal výnos, kterým bylo zbývajících osm nekomunistických důstojníků, oblastních velitelů pražské SNB, vyměněno komunisty. Jednalo se o velitele oblastí, pod které spadala všechna ministerstva, rozhlás, redakce deníků a sekretariáty všech po-

nuták Gottwald schůzí nečekaně končí a stanoví datum příští schůze vlády na pátek 20. února. Odjíždí okamžitě k prezidentu Benešovi. Informoval prezidenta, že ministří tří stran ochrnuji práci vlády a snaží se vytvořit podmínky k ustavení úřednické vlády. Prezident Beneš prohlásil Gottwaldovi, že vládu, kde nebudou zástupci všech zvolených politických stran, nepřipustí. Po schůzce vlády se sesí i ministrů tří demokratických stran v kabinetu národního předsedy vlády msgra Jana Šrámka a dohodli se na termínu podání demise na 20. únor. Důvod? Na 22. února svolali komunisté mimorádný sjed závodních rad, od něhož se očekávalo, že by mohli dát komunistům možnost, aby krizi sami vyvolali na základě nových sociálních požadavků, které by sjed přijal a které byly pro demokratické ministry z hospodářských důvodů nedopřejitelné. Tento krok by dal komunistům výhodu, aby později mohli označit demisi demokratických ministrů jako odpór proti všemu lidu. Jinými slovy, komunisté demisi nejen očekávali, ale dokonce chtěli sami vyvolat. Na mimorádném zasedání Ústředního výboru KSC již 8. února 1948 Gottwald prohlásil: "... pro komunisty by bylo nejlepším řešením, kdyby reakční ministři demisi podali, a

tí vůli lidu. Jinými slovy, komunisté demisi nejen očekávali, ale dokonce chtěli sami vyvolat. Na mimorádném zasedání Ústředního výboru KSC již 8. února 1948 Gottwald prohlásil: "... pro komunisty by bylo nejlepším řešením, kdyby reakční ministři demisi podali, a

aby panbůh ráčil a ta blbost je neopustila." Byl to soubor s časem, na který, jak se později ukázalo, byli komunisté dobré přípraveni. Na schůzi vlády 20. února 12 ministří tří politických stran podalo demisi do rukou prezidenta Beneše pro neplnění vládního usnesení. Zde je nutné se zastavit.

Podle platné ústavy vláda zůstává u moci, když po demisi zůstane ve vládě více než polovina ministrů! Vláda měla 26 ministrů, tedy k pádu vlády a novým volbám bylo třeba, aby demisi podalo aspoň 14 ministrů.

Slib prezidenta Beneše, že demisi nepřijme, zřejmě vycházel z předpokladu, že usnesení vlády dne 13. února, které nebylo splněno a které tím pádem bylo i důvodem demise, podepsalo 15 ministrů. Prezident zřejmě předpokládal, že stejný počet ministřů podá demisi, proto mohl slibit nepríjeti demise a sestavení protazatímní vlády. Ano, na usnesení vlády ze 13. února byly podpisy i tří ministrů sociálních demokratů, kteří ovšem demisi nepodali.

Toto byla kritická chyba kuchyňské matematiky, kterou měl zahránit prezident Beneš. Podle minímení 12 ministrů neměl přijmat demisi, měl rozpuštít vládu a bud' ustanovit vládu dočasné anebo vyhlásit předčasně volby, i když to podle platné ústavy udělat nemohl. Ve vládě po demisi minulé schůze vlády. Po 55 mi-

Proč se demokrati ministři neujistili o tom, že budou mít těch 14 podpisů, než demisi podali? Na to jsem nemohl najít odpověď. Faktem zůstává, že truhlavá Gottwald uměl počítat lépe, než titulovaní ministři. Pojdeme ovšem dál. Okamžitě po podání demise se rozjela dobré namazaná a připravená komunistická mašinérie. Byly zřizovány akční výbory, svolávány protestní schůze na podporu přijetí demise "reakčních" ministřů prezidentem Benešem. Ten začal téměř okamžitě dostávat doslova tisíce telegramů žádajících přijetí demise a povolení Gottwalda sestavením nové vlády. Také na Hrad začaly přijíždět desítky delegací žádajících přijetí u prezidenta a odchod "reakčních" ministřů. Vše bylo dobře připravené a organizované. Naopak ale všechny demokratické strany byly ve stavu téměř úplné ochrnutí. V této kritické době to byli jedině studenti vysokých škol, kteří byli schopni organizovat demonstraci a jít na Hrad vyslovit podporu prezidentu Benešovi.

Zde je opět nutné se na chvíli zastavit. V kritických dnech 20. – 25. února 1948 hrál sice málo publikovanou, ale podle mého jednu z klíčových rolí jeden muž. Kdo jím byl? Kancléř prezidenta republiky Jaromír Smutný. Člověk, který měl absolutní kontrolu a rozhodoval o tom, KDO bude prezidentem přijat a jaké informace se dostanou na stůl prezidenta. Je zámo, že Gottwald v těchto kritických dnech navštěvoval prezidenta Beneše často a bez ohlášení. Naopak členové demokratických stran, včetně poslanců a nekomunistické delegace, měli k prezidentovi jen velmi omezený přístup. Prý kvůli jeho zdražovnímu stavu. Ano, zdražovní stav prezidenta Beneše byl velmi špatný (příznaky Ménierovy choroby ho postihly již v londýnském exilu, navíc hovoří lekáři o kornatění cév, zlobilo ho srdeč). Zemřel za půl roku po únorových událostech (3. září v Sezimově Ústí, bylo mu 64 let. Z politických důvodů a v rámci „trídní spravedlnosti“ pošle brzy nato Gottwaldova republika za mříže přes 200 000 lidí).

Ovšem, jak se ukázalo, tak pro Gottwalda tyto ohledy neplatily. Stejně tak se později ukázalo, že mnoho informací, které měl prezident Beneš v kritických dnech dostat, nedostal. Z toho by se dalo usuzovat, že prezident žil prakticky v izolaci a informace, na jejichž základě dělal rozhodnutí, byly důkladně třídy. Jeho kancléř se mu vlastně stala vězením.

Měl kancléř Smutný jakési 'selektivní' obavy o zdraví pana prezidenta, nebo také podlehl tvrdému tlaku? To by věděl jen kancléř Smutný sám. Bohužel, ani on už nám to nemůže sdělit. Nepochybě Noskova tajná policie infiltrovala pracovníky prezidentské kanceláře, protože Gottwald měl veškeré informace o kom-

NEVOLIT NENÍ VOLBA

Vladimír Kalaš

přichází do obrazu únorový převrat roku 1948 v tehdejší ČSR. Ten to totíž jako jediný v historii světa dokázal.

Událostí února 1948 nezačaly 20. února 1948 podáním demise 12 ministrů, ale v roce 1946 po DEMOKRATICKÝCH volbách. Komunisté byli zvoleni a stali se nejsilnější politickou stranou v zemi. Řeknete si nic nového po sluncem, že? To se děje v každých svobodných volbách. Ovšem právě jak osud tehdajší ČSR ukazuje, tak se toho dá zneužít.

Na otázkou JAK, dává odpověď právě únor 1948. Vráme se zpět k vítězství komunistů ve volbách roku 1946. To byl moment, kdy komunisté začali uplatňovat pečlivý, a nutno jim přiznat i dobré promýšlený plán.

Získání klíčových ministerstev, a tím i možnosti systematické výměny vedoucích osobností v armádě, policii a sdělovacích prostředcích, byly prvořadým úkolem. Tak také činili. Během roku byla vyměněna většina velitelů útváru důležitých jednotek a jejich zástupců. I pář generálů bylo vyměno, ale chytré se tam nechal několik generálů demokratických sil, aby to nebylo až tak nápadné. Bohužel, to byli generálové bez vojáků. Stejný proces proběhl i v rozhaze, který byl v té době klíčovým sdělovacím prostředkem - televize a internet byly tehdy ještě sci-fi. Totež se stalo u policei. Nově zřízená SNB byla pomalu, ale jistě převáděna pod kompletní kontrolu komunistů. Pro jistotu se ještě ozbrojili vybraní zástupci dělnické třídy, prý na obranu továren. Byl to právě Sbor národní bezpečnosti a jejich převod pod kompletní kontrolu KSC, který způsobil události února 1948.

O co se jednalo? Veličem SNB byla osoba, která měla klíče od moderních zbraní, v té době samopalů a střeliva, a rozhodovala, kdo a kdy to zbraně dostane a zda je smí či nesmí v případě potřeby použít. Tento oblastní velitel měl právomoc udělat z útváru policejní jednotky bud' bezbranný houf policistů, anebo učinný útvar policejní sily schopný potlačit povstání či revoltu. Nyní už k událostem února 1948 samotným.

Dne 13. února 1948, během schůze vlády, byl ministr spravedlnosti dr. Prokop Drtina volán na chodbu, kde mu posla-

litických stran. Ministr Drtina o tom okamžitě po návratu na zasedání informoval vládu a ministři národních socialistů navrhli, aby ministr vnitra Nosek tuto výměnu oblastních velitelů odvolal. Pro tento návrh hlasovalo 15 z 26 členů vlády, slovy patnáct ministřů, tedy VĚTŠINA vládního kabinetu! To znamená 12 ministrů demokratických stran a 3 ministřů sociální demokracie. Tuto zprávu okamžitě obdržel i prezident republiky dr. E. Beneš. Tentotéto detail je důležitý pro další vývoj únorových událostí.

Jaký byl dr. Beneš? Trochu jiný, než bylo občanům prezentováno později. Rád bych odpověděl na eventuální otázku, proč vlastně ten výčet historických faktů - protože to, co se stalo v únoru 1948, se může stát i dnes. Rozhodně nechci malovat čerta na zed', ale na druhou stranu by bylo nejen naivní, ale přímo nebezpečné tuto eventuální ignorovat.

Připomeňme si, že ČSR byla na začátku února 1948 svobodná demokratická země s politickým systémem, který je i dnes zcela běžný ve většině demokratického světa. Pro lepší přiblížení mnoha událostí je třeba říci, že ve vedení všech politických stran tehdajší Narodní fronty ČSR měli komunisté nejen své informátory, ale i přívržence často přímo ve vedení strany, sehrávající v kritických dnech důležitou roli. Gottwald měl zprávy o všechn krocích, které demokratické strany chystaly, někdy během několika hodin a nejpozději druhý den. To byla v kritických momentech rozhodující výhoda.

V úterý 17. února 1948 tedy

opět zasedá vláda. Zde náměstek

předsedy vlády dr. Petr Zenkl

vznáší dotaz, proč není přítom

nen schůzce ministrů vnitřního

řízení. Tento dotaz je významný

a významný pro celou událost.

Prezident Beneš odpovídá:

"...pro komunisty by bylo

nejlepším řešením, kdyby reakční

ministři demisi podali, a

aby panbůh ráčil a ta blbost je neopustila."

Byl to soubor s časem, na

který, jak se později ukázalo,

byli komunisté dobré přípraveni.

Na schůzi vlády 20. února 12

ministrů tří politických stran po-

dalo demisi do rukou prezidenta

Beneše pro neplnění vládního

usnesení. Zde je nutné se zastavit.

Podle platné ústavy vláda

zůstává u moci, když po demisi

zůstane ve vládě více než polovina ministrů!

Vláda měla 26

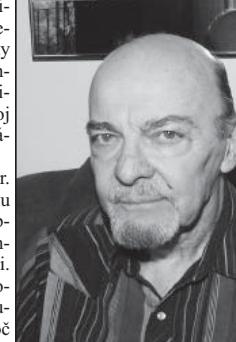
ministrů, tedy k pádu vlády a no-

vým volbám bylo třeba, aby demisi podalo aspoň 14 ministrů.

Slib prezidenta Beneše, že demisi nepřijme, zřejmě vycházel z předpokladu, že usnesení vlády dne 13. února, které nebylo splněno a které tím pádem bylo i důvodem demise, podepsalo 15 ministrů. Prezident zřejmě předpokládal, že stejný počet ministřů podá demisi, proto mohl slibit nepríjeti demise a sestavení protazatímní vlády. Ano, na usnesení vlády ze 13. února byly podpisy i tří ministrů sociálních demokratů, kteří ovšem demisi nepodali.

Toto byla kritická chyba kuchyňské matematiky, kterou měl zahránit prezident Beneš. Podle minímení 12 ministrů neměl přijmat demisi, měl rozpuštít vládu a bud' ustanovit vládu dočasné anebo vyhlásit předčasně volby, i když to podle platné ústavy udělat nemohl.

Ve vládě po demisi minulé schůze vlády. Po 55 mi-

ZAUJALO NÁS

2. 5. - Počty lidí, kteří se zaregistrovali na zastupitelských úřadech v některých evropských státech a v Severní Americe, jsou minimální. Z desítek tisíc Čechů, kteří žijí v Belgii, Británii, Německu, Polsku, Rakousku a Rusku, se jich k voblám přihlásilo jen něco přes 1300. Z dalších desítek tisíc v USA a Kanadě se zaregistrovalo necelých 1200. I tak ale jde o vyšší čísla než v minulých letech. Největší zájem byl ve Spojených státech. Češi budou moci hlasovat na konzulátech ve Washingtonu, New Yorku, Chicagu a Los Angeles. Do voličských seznamů se tam zapsalo asi 680 lidí. V Kanadě, kde bude možné hlasovat v Ottawě a v Torontu, to bylo zhruba 500. Ve Evropě pak v počtu přihlášených vede Belgie se 461 zájemci volit, následuje Británie se čtyřmi stovkami a Rusko s přibližně 150 voliči. Další Češi přidají k voblám také v Berlíně, Vídni a Varšavě. Volit ze zahraničí mohou čestí občané od roku 2002. Tehdy této možnosti využilo po celém světě 3742 z odhadovaného počtu až 70.000 potenciálních voličů. V roce 2006 v zahraničí přišlo k urnám 6702 voličů.

9. 5. - Najbohatším šéfom spomedzi politických stran v Česku, kandidujících do májových parlamentních volieb, je první muž na kandidátce strany TOP 09 Karel Schwarzenberg. Naopak, nový lídr ODS Petr Nečas je jedným z najchudobnejších. Vyplýva to z informácií denníka Mladá fronta DNES, na ktorej žiadostí politici vyplňili majetkové dotazníky. Ukaázalo sa, že po afére Gross politici radšej níč neukupujú. Niektorí dokonca tvrdia, že sú čoraz viac chudobnejší. Knieža Schwarzenberg vlastní niekoľko zámkov, desiatky domov a stovky hektárov pozemkov. O svojom majetku navyše nemá problém hovoriť, na jeho výške stavia svoju neskromputateľnosť. „Som aj vlastníkom 83 hektárov lesa pri bavorskom Weingeneime a niečo vyše 18 hektárov pozemkov v Rakúsku,“ pripomína Schwarzenberg s tým, že majetky ich rodu siahajú i do zahraničia. Dotazník, ktorý spovedal lídrov ôsmich hlavných politických strán, ukazuje pozoruhodný trend, viditeľný na príklade predsedu sociálnej demokracie Jiřího Paroubka. Ten musel ešte pred troma rokmi vysvetľovať, ako zvláda zo svojho príjmu poslancu platiť úvery a hypotéku na niekoľko bytov a auto. „Nestrkajte nos do mojej peňaženky,“ hneval sa vtedy. Dnes už na všetky otázky odpovedá pokojne. Väčšímu majetku nechal pri rozvode exmanželku Zuzanu. Má len chatu vo Vranom a družstevný byt v Prahe- Stodůlkach za tri milióny, sám žije v byte svojej druhej ženy Petry, ktorá podľa neho spláca hypotéku. A to aj keď je na materskej. Paroubek teraz ľahko odpovedá na otázky ohľadne majetku. „Nemám. Nevlastním. Neplatím,“ zaznieva čas-

to v jeho odpovediach. Jeho príbeh ilustruje novú majetkovú situáciu medzi mnohými politikmi, keď nehnuteľnosti nekupujú, alebo to aspoň tvrdia. A niektorí ako Paroubek dokonca hovoria, že sa nehnuteľnosti zbavujú.

12. 5. - Úbytek cizinců pracujúcich v České republice pokračuje již 18. měsíc v řadě. V dubnu jich statistiky ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) evidovaly 217.880. To je o 1 562 méně než v březnu a o 73.270 méně než v říjnu 2008, kdy pokles započal. Předtím počet cizinců zaměstnávaných v ČR s výjimkou dvou měsíců na přelomu let 2006 a 2007 nepřetržitě rostl. Dubnové číslo je nejmenší od července 2007. Největší úbytek od října 2007 znamenal Ukrajinci dojíždějící do České republiky za práci. Těch zde v současnosti pracuje 50.446, tedy o 29.861 méně. Podstatně méně je také Vietnamců či Mongolů. U Vietnamců se jejich počet za půlročného roku snížil z 18.563 na 3327, u Mongolů ze 13.136 na 3620. „Většinou totiž vykonávali nekvalifikované práce, na které jsou nyní přijímání Češi,“ řekla ČTK Kateřina Kotrlá z pardubické poradny Most pro lidská práva, která se na cizince žijící a pracující v ČR specializuje.

15. 5. - Český pavilon na světové výstavě Expo 2010 v Číně navštívilo téměř půl milionu hostů, přišel se na něj podívat zhruba každý pátý návštěvník. Za první dva týdny od otevření výstavy viděly české Plody civilizace již 450.000 lidí z dosavadních 2,34 milionu návštěvníků výstavy Expo 2010. Mluví české expozice Jiří Potužník ČTK přímo v pavilonu přiblížil čísla platná k pátku 14. května. Organizační tým je podle něj s návštěvností i zájmem medií více než spokojen. „Bezchybně, úžasné. Viděl jsem i jiné pavilony, ale český je prostě nádherný a zvláštní. Libí se mi, že ve vašem pavilonu jsou expozity hodně důmyslné, což jinde moc není,“ řekl dnes ČTK jednatřicetiletý Sů Ta, který pracuje v shanghajské reklamní kanceláři. Zvenku vypadá bílý pavilon posetý černými hokejovými puky ve srovnání s jinými pavilony docela nenápadně, uvnitř ale podle něj překonává očekávání.

Cínské návštěvníky lákají například plakety pro šestí sochy Jana Nepomuckého přivezené pro Expo 2010 přímo z Karlova mostu. Zvědavost budi také letadélko (exponát Czechoscope), v němž se lidé imaginárně proletí nad Českým Krumlovem, moravskými vinicemi a dalšími atraktivními místy. Každý pětistý příchozí, který má šestí, si může nechat namíchat osobní parfém z důmyslné instalace LacrimA, která vyloukala v Česku rozruch, ještě než vůbec do Shanghaje odcestovala.

Parcém vytvoří přístroj poté, co vyhodnotí snímané emoce při pohledu vybraného jedince na obří zlatou kapku.

Zdroj: *tvoynivsky.cz, TASR, Radio Praha, novinky.cz, media.cz, iDnes*

Deníky, týdeníky, magazíny, weby, blogy, tv šoty, notebooky, facebooks a já nevím co ještě těsně před volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v květnu stupňují svou ofenzívu na každého voliče. Jeden překována druhého, a čím více se o to snaží, tím větší galimatias vaří (to se mi to rýmuje). A volič z řad obyčejného smrtelníka nestačí zírat – billboardy, plakáty, vývěsky – všechno udeľáno tak, aby jej to zmálo. Snad slova pobláznilo. Komu věřit?

Ani vy, co budete volit tady v zahraničí, to nebude mít lehké (ano vy, protože mě se to netýká, mně bylo občanství jednoduše v roce 1993 odebráno bez jediného otazníku).

Weby nejsou od toho, aby vám ukázaly, jaké nedostatky ten který kandidát má, ale od toho, aby vás přesvědčily, jak jsou dobrí a v čem jsou dobrí a jak se na jejich schopnosti vlastně máte dívat. Možná nebude skodit jakýsi přehled nabízený ihned.cz v diskuzi na téma volby. Takže si porovnejte, co o kandidátech dvou zatím největších stran víte. Pozor, do hry ve volbách zcela vážně vstupuje i TOP 09, a jak ukazují předpovědi dnes, mají mít snad nejvyšší počet voličů. Kdybyste směla tedy volit, tak by to byla tato strana – mám vřelý vztah ke vzdělaným a moudrým lidem, třeba se tam opravdu nachází. Jsem totiž toho názoru, že pokud se naše země nezačne objímat se vzdělaností, tak to daleko nedotáhne. Nu a teď tedy si porovnejte, ke komu máte blíže.

Proč nevolit Paroubka, zdává vám Petr Nečas, lídr ODS:

Program předsedy České strany sociálně demokratické Jiřího Paroubka znamená řadu nezpochybnitelných „jistot“:

Masivní zadlužování státu ČSSD již prokázala, že umí zatížit náš stát stromiliardovými schodky rozpočtu v době vysokého hospodářského růstu. Její volební program a oranžové knihy prokazují, že nic nepochopila a v ničem se nepoučila. Návrhy sociální demokracie znamenají nárůst výdajů o stovky miliard korun. To může v dohledné době přinést vážné ekonomické komplikace, se kterými se potýkají Maďarsko, Lotyšsko nebo Řecko. ČSSD přitom nedbá na doporučení seriózních domácích ekonomů ani věhlasných mezinárodních institucí, jako je Evropská komise, OECD nebo MMF.

Vysoká nezaměstnanost Neprůzražné pracovní právo a nemotivující sociální systém za vládu ČSSD přinesl dlouhodobě vysokou nezaměstnanost nad půl milionu lidí. Její neochota zpružit pracovní vztahy a prohlubovat adresnost dávek může vést opět pouze k dlouhodobě vysoké nezaměstnanosti.

Zastavení reformem w

Sociální demokraté lakuje skutečnost narůžovo, když tvrdí, že nejsou zapotřebí reformy důchodů nebo zdravotnictví. Hazardují tak se životní úrovní současných i budoucích seniorů a s kvalitou zdravotní péče pro nejširší vrstvy obyvatel. Nejenže chce veškeré reformy zastavit, ale dokonce hodlá anulovat úspěšně fungující změny, například v nemocenském pojistění.

Zvyšování daní Za vládu ČSSD počet podnikatelů trvale klesal, za vlády ODS

Nedodržuje závazky ODS ale hlavně ztratila důvěryhodnost v programové oblasti, když nedodržela vlastně nic ze svých závazků deklarovaných v roce 2006 v tzv. Smlouvě s občany. ODS v souvislosti s ČSSD ráda hovoří o populismu, co je ale populističejší, nežli nesplnít ze svého programu nic. Volby jsou dnem, kdy politici skládají občanům úty. A že ODS této zkoušce propadla, je nepochybně.

Stát paralyzuje korupce

Obrovskou ostudou ODS je rozmach korupce za její vlády. Korupce paralyzovala férrovou hospodářskou soutěž, státní zakázky často nezískávají ti nejlepší, kteří se

HLAS? neboji uplacet. Stát přichází o miliardy kvůli vysokým cenám a schopní podnikatelé o desítky miliard na prohraných výběrových řízeních.

Selhání v odhadu ekonomiky Výsledkem vládnutí ODS je zpackaná příprava země na krizi. Řeči o „osrůvkvi stability“ ve středu Evropy, který krize obejdě, nás neuchránilo od schodku 224 miliard korun za rok 2009. Příčinou bylo katastrofní selhání v odhadu ekonomické situace. ODS počítala na rok 2009 s růstem HDP o 4,8 procenta. Realitou byl pokles HDP o 4,2 procenta. To je rozdíl rovných devíti procentních bodů! To je ostuda a ukázka kolosalního ekonomického neumělosti.

Nevyčerpané dotace z EU O další stovky miliard jsme přišli kvůli neschopnosti vlády Občanské demokratické strany získat dotace z evropských fondů. Z dostupných prostředků bylo do konce března 2010 výčerpáno jen 116 miliard. Stovky miliard korun z přidělených prostředků zůstaly kvůli neschopnosti vlády ODS na bruselských účtech mimo toho, aby byly investovány do české ekonomiky a pomohly překonat nejhorší období krize.

Destabilizace zdravotnictví Nejkřiklavějším příkladem nekonceptnosti ODS je reforma zdravotnictví, kterou bude s TOP 09 prosazovat. Plán, aby si občané platili za 160 „běžných“ nemocí a snaha privatizovat fakultní nemocnice by znamenaly zásadní destabilizaci zdravotní péče. Jsou to návrhy z dílny Jaroslava Haška.

Očista? V opozici Volební program ODS napsaly tři roky jejího vládnutí, tři roky plné korupce. Selhání ODS jsou natožitká závažná, že jí diskvalifikují od budoucí vládní zodpovědnosti. ODS by měla dostat čas, aby získala skutečné vedení, zavila se regionálními kmotry a zkormupovanými politiky. A taková očista se nejlépe provádí v opozici. volby.ihned.cz

Připravila Věra Kohoutová

KOMU DÁT

začal narůstat.
Zvyšování
daní z
firmy a
odvodů
je pravým opakem toho,
co doporučují všichni
renomovaní ekonomové. Vedlo by
k nárůstu nezaměstnanosti o 60
tisíc lidí. Veškeré pokusy házet
podnikatelům a živnostníkům
klacky pod nohy a regulovat
podnikatelské prostředí by vedly k deformaci trhu a ztrátě
konkurenčních celých
odvětví.

Proč nevolit Paroubka, zdává vám Petr Nečas, lídr ODS:
Sociálnědemokratický boj proti poplatkům znamená hrozbu zhoršení péče o nejvážnější nemocné a prodloužení čekacích dob na operace. Přiměřená míra spoluúčasti ve zdravotnictví, doplněná sociálně citlivými limity, prokazatelně přinesla zlepšení lékařské péče a větší dostupnost nejdražších léků.

Posilování vlivu komunistů Sociálně demokracie už v krajích prokázala, že umí zatížit náš stát stromiliardovými schodky rozpočtu v době vysokého hospodářského růstu. Její volební program a oranžové knihy prokazují, že nic nepochopila a v ničem se nepoučila. Návrhy sociální demokracie znamenají nárůst výdajů o stovky miliard korun. To může v dohledné době přinést vážné ekonomické komplikace, se kterými se potýkají Maďarsko, Lotyšsko nebo Řecko. ČSSD přitom nedbá na doporučení seriózních domácích ekonomů ani věhlasných mezinárodních institucí, jako je Evropská komise, OECD nebo MMF.

Posilování vlivu komunistů Sociálně demokracie už v krajích prokázala, že umí zatížit náš stát stromiliardovými schodky rozpočtu v době vysokého hospodářského růstu. Její volební program a oranžové knihy prokazují, že nic nepochopila a v ničem se nepoučila. Návrhy sociální demokracie znamenají nárůst výdajů o stovky miliard korun. To může v dohledné době přinést vážné ekonomické komplikace, se kterými se potýkají Maďarsko, Lotyšsko nebo Řecko. ČSSD přitom nedbá na doporučení seriózních domácích ekonomů ani věhlasných mezinárodních institucí, jako je Evropská komise, OECD nebo MMF.

Proč nevolit Nečase, zdává vám Jiří Paroubek, předseda levicové ČSSD
Naše země potřebuje stabilní a silnou vládu, která zaručí dlouhodobě předvídatelný vývoj České republiky. To Občanská demokratická strana nedokáže splnit, neboť je zmiňána vnitřními sporami a nemá transparentní vedení.

ZÁKON O OBČANSTVÍ PROSASUJE VZNIKAJÍCÍ MAĎARSKÁ VLÁDA

Zákon o občanství prosazuje vznikající maďarská vláda.

Slovensko se zřejmě obrátí na mezinárodní instituce, pokud nový maďarský parlament schválí zákon o dvojím občanství. Novinářům to ve středu 12. května řekl slovenský ministr zahraničí Miroslav Lajčák po setkání s Jánošem Martoným, který byl na post maďarského šéfa diplomacie nominován. Později Slovensko kvůli tomuto zákonu, který umožní Maďarům žijícím v zahraničí získat maďarské občanství, povolalo ke konzultacím svého velysylance z Budapešti. "Velmi pravděpodobně očekávám, že Slovenská republika se obrátí na příslušné mezinárodní instituce, kde budeme tlučotí ty výhrady a ty obavy, které k tomuto kroku máme," prohlásil Lajčák. Nefrak ale, na které instituce se případně Bratislavu obrátí. Martonyi odpověděl, že výhrady slovenské diplomacie chápá. Chystanou normu ale obhajoval. "Na základě tohoto zákona nikdo nedostane přímé občanství. Dostane jen možnost, když o to požádá," poznal budoucí maďarský ministr zahraničí.

Dodal, že zahraniční Maďaři, kteří tak učiní, nebudou muset mít na území Maďarska trvalé bydliště. Informaci o povolení slovenského velysylance z Budapešti potvrdil ČTK mluvčí ministerstva zahraničních věcí Peter Stano. "Tento nástroj (povolení ke konzultacím) ve vztazích dvou zemí signalizuje zne-

pokojení nad konkrétní oblastí nebo tématem," poznal. Slovenský premiér Robert Fico má ve čtvrtek ráno oznámit další kroky, jak bude Bratislava na maďarský zákon reagovat.

Možnost získat maďarské občanství mají všechni Maďaři na světě kromě Maďarů žijících v okolních zemích, řekl Martonyi. Podle něho se přijetím zákona zruší diskriminace Maďarů žijících v sousedních státech. Nová vláda neuvažuje o změně volebního práva. Martonyi naznačil, že zahraniční Maďaři s dvojím občanstvím se nebudu moci zúčastňovat maďarských voleb, pokud nebudo mít na území Maďarska trvalý pobyt.

Legislativou by se měl zabývat maďarský parlament na svém prvním zasedání v pátek. Podle Martonyho však parlament přijme zákon jen usnesení, samotný zákon bude schválen později. Nepředpokládá se ale, že by neprošel, Fidesz totiž ve volbách získal v parlamentu ústavní většinu.

Maďarská extremistická strana Hnutí za lepší Maďarsko (Jobbik), která ve volbách skončila na třetím místě, chce rovněž poskytnout všem zahraničním Maďarům žijícím v sousedních státech občanství. Na rozdíl od Fideszu jim chce udělit i volební právo. Nacionalistický Jobbik má jako jeden z cíl znovusjednocení Maďarů, kteří byli rozpadem Uherška po první světové válce rozděleni do několika nástupnických států. Zdroj iHned.cz

SLOVENSKO ICH VLANI UDELILO REKORDNE MÁLO

Slovenské občanstvo získava stále menej cudzincov. Ministerstvo vnitra ho vlastní udelilo 366 žiadateľom, čo je najmenej v historii krajiny a takmer o polovicu menej ako v roku 2008. Vyplýva to zo statistik ministerstva, ktoré má ČTK k dispozícii. Dôvodom sú najmä prísnejšie pravidlá na udeľovanie občianstva.

Podmienky sa sprísnily v októbri 2007. Po novom sa tvrdšie posudzuje bezúhonnosť žáujemcu a zvýšili sa aj nároky na znalosť slovenčiny. Cudzinec musí mať okrem toho na Slovensku trvalý pobyt osem rokov, alebo žiť aspoň pár rokov v manželskom vzážku so slovenským občanom. V niektorých prípadoch sú možné výnimky, napríklad za zásluhu pre Slovensko.

Sprišenie nabieha pomaly
Pritvrdenie prístupu k imigrantom malo dopad nielen na počet udelených občianstiev v roku 2008, ale i na vlaňajšie štatistiky. Lehota na rozhodnutie o žiadosti je totiž dva roky, takže sprísnenie pravidiel sa na tisícach prejavuje postupne.

Ministerstvo vnitra žiadosti konzultuje s políciou, alebo aj tajnou službou. Tvrď, že vďaka prísnemu zákonu môže kvalifikovanejšie a presnejšie posudzovať žiadateľov v základnom na nebezpečenstvo organizovaného zločinu a medzinárodného terorizmu. "Úrady môžu navyše dôkladnejšie preveriť, ako sa žiadateľ žil so slovenským právnym poriadkom, ako sa integroval do spoločnosti," doplnilo ministerstvo v stanovisku pre ČTK.

Na začiatok musím povedať, že nemám nič proti Maďarom a ani iným štátom, národom a národnostným menšinám. Všetky podobné „problémy“ sú čisto politické. Názory politika nie sú názormi ľudu, ktorých by mal hájiť a na ktoré ich politik nabudzuje. Ak by slovo o záujmy občanov, politici by budovali a prehľbovali priateľské vzťahy a „nepichali by do hovna.“

Dôvodom všetkých týchto sporov je vylúkanie politického kapitálu. Nejde o záujmy ľudu, len o politiku a v každej krajinie vlastného ľudu, čo by mali byť buď v base, alebo psychiatrickom ústave. Za Dzurindovej vlády boli slovensko-maďarské vzťahy / prostredie o mnoho lepšie, ak si ešte spomíname. Ked politik nemá čo ponúknut', hrá na národnú kartu. Takí politici sa najdu asú v každom štáte. Ked' sa niekoľko bádu zo hrude aký je veľký Slovák, alebo Maďar, je za tým niečo uplne iné. Všetci dobré vieme čo...

Rozpráva sa taktiež už aj o ozbrojenom konflikte. Keby nás obozrenom konflikte. Keby nás niekoľko vojensky napadol, tak sme v medzinárodných štruktúrach a tým pádom si myslíme, že táto téma je pasé... (nezabudli ste na výrok *nasadneme do tankoch a zrovname Budapešť so zemou?*) Aká by mohla byť politická alternatíva a riešenie ku kauze dvojtého občianstva, ktoré rozvivuje v súčasnosti mnoho ostrých diskusií? Nasledovné riadky sú z mojej strany čisto teória a sarkasmus, lebo na politické témy

Už niekoľko rokov platí, že spomedzi cudzincov získavajú najviac štátnych občianstiev Ukrajinci. Vlani dostalo občianstvo 85 ľudí z tejto krajiny. Nasledovali Američania (59), Česi (51) a občania Srbska (43), ktorí má početnú slovenskú menšinu.

Najviac občianstiev Slovensko udeľovalo začiatkom 90. rokov, vtedy sa však v štatistikách výrazne prejavila možnosť zvoliť si občianstvo po rozdelení Československa.

Prišla novela zákona z dieľne ministra vnitra Roberta Kalináčka (viz foto, Smer-SD) prešla v roku 2007 parlamentom v podstate bez akejkoľvek diskusie, hoci niektorí kritici už predchádzajúcu legislatívnu považovali za pomerne tvrdú.

Zdroj: http://www.sme.sk/c/5376561/slovensko-vlani-udeli-lo-rekordne-malo-obcianstiev.html, foto hnonline.sk

Robert Kalinák, 1971, vysokoškolské vzdelanie ukončil v r. 1995 na Právnickej fakulte UK v Bratislavе. V rokoch 1995-2002 sa venoval advokátskej praxi. Od parlamentných volieb v r. 2002, kedy bol zvolený za poslancu NR SR, pracoval vo Výbore NR SR. V politickej strane SMER - sociálna demokracia zastával funkciu podpredsedu strany.

Dvojaké – prilievanie oleja do ohňa

Mauricio Espinosa

tohto razenia má svoj názor, ktorý dúfam pri čítaní pochopíte. Účinným zákazom, stopkou by bolo riešenie všeobecného zákonu dvojakého občianstva. Teda bud' chceš mať občianstvo slovenské, alebo maďarské, alebo hocié iné... S tým by boli spojené práva a povinnosti. Ak by bola viditeľná táto alternatíva, len málokto by si dal dvojté občianstvo. Prečo? Dobre, chceš byť občanom inej krajiny a žíšas a chceš žiť tu, tak si budeš musieť vybaviť pracovné povolenie v tomto štáte a podobne nepríateľne pravidlá. – (samořejme zveličujem situáciu)

Právne by sa stal vlastne cudzincom, žijúcim na území iného štátu a bolo by po probléme. Je to ale širšia téma, aj keď to teraz piše s humorom. Ako som sa už vyjadril, je to len veľká politika jednotlivcov, ktorá však znepokojuje vlády, občanov.

Môžeme to brať aj ako provokáciu a snahu pár jednotlivcov robiť bordel z chorých a premičaných ideálov a skutočností. Keby „politikovi“ íšlo o štáta a ľudi, ktorých zastupuje a nie o seba, udržanie sa silou-mocou pri moci... vyzerala by všetko inak. Ak nemá politik čo ponúknut', mal by prenechať miesto tým, čo majú čo ponúknut'. Som veľmi zvedavý, ako sa celá vec vyvinie. Dvojaké občianstvo je populá-

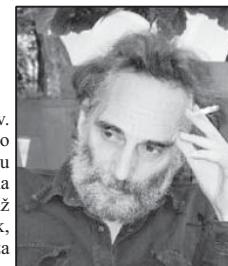
O sebe: Milujem život so všetkým, čo k nemu patrí. Nepatrím k ľuďom, ktorí si zvyknú dávať na oči ružové okuliare. Preto som taký, aký som.

Rád hovorím veci na rovinu, snážim sa riešiť existujúce problémy a nežiť v pokryteckom se-baklame.

Mám svojskú povahu a niekedy robím presný opak toho, čo sa od o mňa očakáva. Rozhodol som sa vytvoriť si blog, lebo rád pišem. Viac espinosa, blog.sme.sk/ixzz0o0sVs5RHU

DÉMONI

Peter Schutz

Sú tu, už vyliezajú z brlohov. Dvojaké občianstvo je presne to, čo chýba Karpatskej kotlinie ku štastiu uprostred dlhej krízy a kampane na Slovensku. Orbán to vyriešil. Ak už nevie dat Maďarom štárnasty dochodok, tak dá aspoň jedného nepríateľa za rohom.

Nemusel by uspiet. Keby sa slovenská politika z Maďarov opäť nezbláznila. Nie prvýkrát tu máme anomáliu, keď je v Belchrade, Bukurešti, Kyjeve či v Záhirebě bezvetrie a v Bratislave sú zore v plameňoch. Ficovi niet pomoci, to je beznádejnejší prípad, ale na chobot „slna, ktorý nemusí ukazovať“, aký je veľký“ (Orbán), sa chytli aj v opozícii.

Napriek Kresťanskodemokratickej hnutiu chce „konat“, až bude zákon prijatý. A čo také, pán bývalý eurokomisár Figel? Pál Csáky (*1956, poslanec NR SR, SMK-MKP, od 31. 3. 2007 predseda SMK, 2002 - 2006 podpredseda vlády SR pre európske záležitosti, ľudskej práv a menšín - pozn. red.) s krivým úsmievom – ako vždy – sa zaoberá „hypstériou“ premiéra. Ale k Orbánovi, ktorý ho podporuje v kampani a slíbil presadzovať „maďarské záujmy s patričným citom zdvorilosťou“, nemá ani slovo. Mohol by mu čosi odkázať. Lebo až démoni začnú úradovať, môže byť neskoro a jeho voliči budú prví, ktorí si začnú hľadať tretie občianstvo.

O autorovi: Novinár na voľnej nohe. V júli 1990 začínať v týždenniku Košická akcia, bývalý reportér týždenníka Občianske fórum a dopisovateľ Lidových novín, vystriedal ako redaktor viac pražských redakcií – Občanský deník, Telegraf, Prostор. Externý komentátor Respektu, spoluzačladal týždenník Domino efekt, tiež komentátor Telegrafo a LN, doteraz komentátor regionálneho denníka Korzár, externý komentátor týždenníka Týždeň SME od augusta 2002.

Zdroj: http://kommentare.5376421/ stipek-petra-schutza-demoni.html

Každý člověk potřebuje lásku a pochopení lidí kolem sebe. Tato potřeba může být v mnoha směrech uspokojena v rodinném kruhu a mezi druhy v okolí. Mladistvý věk, který jsem prožíval na malé vesničce, jsem se pokusil vykreslit čtenáři, i když jen v hrubých rysech, pravdivě. Přednost tohoto zázemí a oporu domova si často neuvědomujeme přijímáme ji jako samozřejmost. Rodina a prostředí nám dává to, po čem všichni toužíme: pocit, že někam patříme, že nás někdo má rád a potřebuje nás, že si nás někdo kamáradsky ráží. Domov se tak stává útočištěm před problémy mladých lidí. Někteří pak vzpomínají na své mládí s láskou a vděčností jako na jednu z nejlepších chvil života, rádi se k nim navrací ve svých vzpomínkách. Jsou ale též takoví, co porovnávají svoje mládí s výhodami dnešní mládeže a cítí se být ošizeni. Já se počítám do skupiny první.

Bryz po absolvování reálky v Novém Městě na Moravě roku 1933 jsem se dobrovolně přihlásil na vojenskou službu a byl jsem přidělen k 10. pěšímu pluku do Brna. Tam naši skupinu nováčků přivítěv přijali, poddůstojníci nás vystrojili a vyzbrojili a téhož dne odpoledne jsme se stali žáky divizní školy pro záložní důstojníky v kasárnách 34. pluku Židlochovice. Instruktoři, důstojníci a poddůstojníci byli vybráni od různých útváří divize. Byl jsem přidělen ke druhé rotě a stal jsem se členem energetického četafe Pelnera. A tím začala vojna „jako řemen“.

Rodiče nás vedli ke kázní, ale měli pochopení též pro naše slabnosti a určité nedokonalosti. Jinak je tomu na vojně! Tam je třeba zvlášť pro příšti důstojníky rychle vyspět, najít si kamáráda stejně nebo podobně povaha a stát se jedním „ozubením“ v kole roty. Musíme zde prohlásit, že v tehdejší naší armádě nebylo trpěno žádné šikanování nováčků staršími ročníky nebo poddůstojníky. Subalerní důstojník obvykle věděl, jaká je vzájemná sou-

držnost u roty, nejen na cvičiště, ale též v ubikacích. Mám na ten kasárenský pobyt celkem dobré vzpomínky a mohu bez uzardění prohlásit, že jsem svoje po-

CENA SVOBODY – 2.

JOSEF SVATOŇ

chem odeslan k osmému hraničářskému praporu na Slovensko. Hranice s Maďarskem byla silnice hned za nádražím.

Vojenská služba u hraničářského praporu byla všeobecně považována za tvrdší a náročnější. Útvart byl vždy v plném počtu a úsek ke střežení byl zhruba 50 km dlouhý. Sešlo se nás tam 21 aspirantů z jiných škol zrovna vás pro výcvik narukovaných nováčků 1. října, jako každého roku. Brzy po začátcem výcviku začala pochodová cvičení ve dne v noci jednou týdně a postupně na delší vzdálenost. Později si rota brávala s sebou rotu kuchyni pro přípravu oběda. Toto cvičení vrcholilo v červnu závodem mezi rotami na 50km trať s plnou výstrojí a výzbrojí. Roky pochodovaly s půlhodinovým odstupem ve dvě hodiny ráno na trasu určenou velitelstvím praporu. Každá rota vyčlenila pro závod jednu nejdždatnější četu. Byl jsem určen (tehdy v hodnosti četaře asp.) jako zástupece závodící čety s úkolem pomáhat a pozvazovat ty, které postupně začali zpomalovat tempo pochodu. Měl jsem lehčí výzbroj, která se však postupně protřezovala. Naše četa vypochovala výhodně jako první, a také se v nejlepším čase necelých 9 hodin – nejlepší čas závodu, vrátila.

Mužstvo praporu bylo většinou vesničtí chlapci ze Slovenska a Moravy včetně několika cikánských houslistů. Na ubikacích bylo veselo doby, než nás trubač přerušil večerkou v 9 hodin večer. Jeden delesloužící nás dal 20, co jsme hráli na nějaký hudební nástroj, dohromady, a po službě jsme plně cvičili. Vyhávali jsme při různých příležitostech praporu i pro obyvatele města. Tam jsme chodili o sobotách večer popjet do domácích sklípků vinko svařené s hořčicí, tancovali jsme čardáš a nejednou

jsme odloudili místní mchlápkům jejich děvčata. Obyvatelé města byli většinou maďarské národnosti, a ti nikdy neměli naše vojáky ve velké láse.

V srpnu 1935 jsme byli tři aspiranti povyzeni během normální prezenční služby dvou roků do hodnosti poručíků, a já jsem byl poslán k oddělenému praporu polního pluku 34 do Krnova, tentokrát na německých hranicích. Tehdy již Hitler a jeho nacistická vláda začala říncet zbraněmi, obsadili Sasko a provedli celkem klidný rakouský „anschluss“.

Byl jsem přidělen k 11. rotě, velitel jí npor. Suchý, a chlapci byli většinou z Moravy, hodně Ostraváků. Prapor neměl důstojnickou kuchyni, stravovali jsme se v nádražní restauraci. Mimoslužební čas nám, mlaďším důstojníkům, zpestroval npor. Úlehla, bývalý důstojník dragounského pluku, výcvikem jízdy na koních. U toho útvaru jsem se dlouho nezdržel, brzy jsem byl povolán do vojenské akademie pro přípravu na službu důstojníka z povolání. Kázeň a náročný výcvik – prakticky i teoreticky – byl ve vojenské akademii vzdycí, ale v této době, kdy Henlein v pohraničí formoval svoje německé přívržence, kaž-

dý z nás si uvědomoval významnosť situace a zpozornil. Vzpomínám si na štábniho kapitána na přednášícího balistiku tak zájmavě, že v učebně s

356 akademiky bylo hrobové ticho. Důstojník přerušil výklad a vyzval nás „zavrťte se“, aby sebe i nás zbavil „ohlušujícího“ ticha. Postrachem kázeň byl zástupece velitele akademie plk. Klapálek, který později ve válce velel jednotce na Středním východě a u Torbuku.

V srpnu 1937 jsem byl v hodnosti poručíka vyřazen z vojenské akademie a přidělen ke 2. pluku M. R. Štefánka do Komárna. Velitelství 10. roty byl škpt. Stárka, zkušený a oblíbený důstojník, který brzy po mém nastupu byl určen za pobocníka pluku plukovníka Beneše, a já jsem dělesloužícím ppř. (jméno si už nepamatuj) převzal de facto velení a výcvik roty za občasně a vitané návštěvy škpt. Stárka. Měl jsem však pouze čas vycvičit nováčky, protože v březnu 1938 jsem dostal za úkol od velitelství pluku převzetí celé třetí praporu (pobočník zařídil potřebný styk se železničáři) na Klatovsko, kde jsme byli přejmenováni na 15. strážní prapor k obsazení úseku dokončených betonových krytů. Po příjezdu do Přeštic si čekající velitelé rot od jiných útváří odvedli své roty do určených prostorů. Já se děvčáma poručíky a tři čety, jsme obsadili přidělených 22 bunkrů jako první sled obrany.

Zásobování prováděla záložní četa velitele roty v nedalekém Birkově. Obsazení krytu bylo střídáno po 24 hodinách a kontrolovalo každou noc velitelé čet. Mistní obyvatelé za květnové a zářijové mobilizace nám bylo velmi nápodomco se stavením protitankových a jiných překážek a s dovozem potřebného

streliva a granátů do jednotlivých bunkrů. Všechno toto úsilí, tak jako tisíce nákladních a dobré vybudovaných obranných objektů, bylo v jednom „černém“ dni uvedeno v nive a z hnednoce na mnichovském diktátem – pozadavek o odstoupení pohraničního pásmu Čech a Moravy Německu podepsaném čtyřmi státy – Německem, Itálií, Velkou Británií a Francií (Hitler, Mussolini, Chamberlain, Daladier). Mocnosti rozhodly o nás a bez nás. Armáda dobře vycvičená a vybrouzená uposlechla podle Ústavy rozkaz prezidenta republiky a zanechala bez boje neprávní přírodní a vybudovaná obranná postavení a zanedlouho nato veskerou válečnou výzbroj a výstroj pro obranu státu, obětavě připravovanou občany po dobu 20 let.

O této době toho bylo v různých publikacích napsáno hodně. Nyní známé skutečnosti argumentují, že francouzské vojenské zpravidlosti podcenilo možnosti ČSR, dalo se oklamat hitlerovým blafováním a přecenilo ho např. sítu německého leteckého výcviku více než dvakrát... mít více odvahy ríci Hitlerovi NE, možná by nejen nedošlo k vále, ale snad i ke zhroucení hitlerovského režimu. Uvedena argumentace plk. Goyeta v knize Mnichovský komplex se odvolává na předsedu francouzské vlády Daladieru, tj. na osobní setkání s ním, nad tajnými archiváliemi z let 1938 - 1940. Někde jsem četl, že Daladier měl určité obavy z návratu mnichovského diktátu do Paříže. Jak se brzy ukázalo, byly neopodstatněny.

Bыlo mnoho zkámalí a otázek v celém národě, zdali bychom se čestně ubránil podle vzoru malého Finska. Hned po diktátu bylo nařízeno všem jednotkám v pohraničním opevnění se stáhnout a opustit pohraničí. Rovněž jsme museli propustit do civilu vojenský personál německé a maďarské národnosti. Vzpomínám si na dva příslušníky naší roty, des. Stáhla a svob. Slávka, kteří mě přišli požádat, abychom je nechal daleko sloužit v naší armádě. Oba výborní poddůstojníci ze sudetského území, jejich rodiče byli členy sociálnodemokratické strany, a oni nechtěli být vojáky Wehrmachtu. Ovšem rozkaz proti nim byl rovněž, a museli být demobilizováni.“

Po vyklizení našich bunkrů se jednotky třetího praporu opět soustředily v Přešticích, důstojníci byli odesláni k bývalým jednotkám a já jsem opět dostal za úkol převzetí celé útvary zpět k 12. pluku. Pluk musel opustit pohraničí v Komárně, kterou zabrali Maďaři, a byl nučen přesunout se do Banské Bystrice a sousedních měst.

POKRAČOVÁNÍ

DRÁBKOVINY
Jana Drábka

ŽRALOK V AKVÁRIU

„My na to máme, tatínek má biograf,“ znělo příjaki pro městský hanlivé pohledadlo za první republiky. Vzpomínám si na něj, když jsem se dočetl, že seychelský a později jíhoafrický, ale původem český psanec Krejčíř, choval v akváriu své luxusní pražské vily žraloka.

Je to jakási obdoba toho předválečného rčení o biografu - že prostě peníze opravňují člověka spchat jakoukoliv výstřednost. Jsem názorů jiného: výstřednosti bez jakéhokoliv náznaku fantazie či humoru by se měly bezohledně trestat. Když si na příklad americký novinový magnát Hearst postavil v Kalifornii výstřední, ale zato velmi zajímavý zámek Xanadu. Tim poskytl velkému Orsonu Wellesovi námět na film, který mnozí považují za jeden z nejjednávejších, jaký byl kdy natáčen, a Kalifornianum vznášnou památku. Tu dnes ročně navštěvuje tisíce turistů plácicich vydávají za vstupné.

Nadruhé straně žralocí sou nejen jedním z těch nejvražednějších živočichů na tomto světě. Navíc také jedním z těch nejzavájších; zdráhám se domyslet, kolik jejich majitelé musí denodenně vydávat za jejich stravování. A co po nich nakonec zbude? Smradlavé akvárium a možná i mocné čelisti, které si majitel bude moci pověsit na stěnu, jestliže ovšem právě toto akvárium nebude exekuci zabaveno. I se žralokem.

Ale nakonec některým lidem na tom vlastně tak nezáleží. Krejčířovi na to mají, tatínek měl nejen na biograf, ale dokonce na seychelské občanství.

PRAOTEC NOE
A VŠECHNA TA VODA

Tuhle jsem četl takovou vyloženě špatně napsanou knížku pojednávající o té arce, a kdo se vlastně na ní plaví. Až jistil jsem, že na světě je dnes asi milion různých druhů žvýr. Díky Bohu, ne všechny musel Noah ubytovat na palubě. Ryby, měkkýši a medúzy mohli zůstat ve vodě, protože jsou tam nakonec daleko šťastnější.

A ta archa se všemi těmi kubity byla schopna přepravovat náklad, který se rovnal 569 železničním vozům. Taky na ní dosti města pro celou Noeovu rodinku. Vlastně ne celou - Svatý Korán (ale už ne bible) popisuje, jak jeden z jeho synů si myslí, že se na břehu zahrání. Bohužel se však přepočítal.

Tím končím s ryze technickými údaji. Ovšem žádná bible nebo jiná kniha neposkytuje odpověď na centrální otázkou, která by zněla přibližně takhle: Jestliže Jahve, Aláh, Brahma, Hospodin nebo prostě Velký Duch už tehdy došel k závěru, že je potřeba sáhnout k tak obrovské reformě, co si asi myslí o dnešním stavu světa?

Podnikavé české ochotnické Divadlo Za rohem, působící úspěšně ve Vancouveru déle než tři desetiletí, uvedlo na rozhraní dubna a května hru izraelského autora Ephraima Kishona Oddací list. E. Kishon se tak dostává do ohniska naší pozornosti poprvé a zdá se, že ani v širším kanadském divadelním kontextu není příliš znám.

Narodil se roku 1924 v Budapešti v rodině bankovního ředitelce a dostał jméno Ferenc Hoffmann. A vyrostl zde jako plně naturalizovaný Maďar. V roce 1940 napsal povídku, s níž vyhrál literární soutěž vysokoškolských studentů. Brzy nato byl však jako Žid ze studií vyloučen (stačil se pak vyučit zlatotepcem) a ocitl se v nacistickém lágru ve slovenské Jelskavě (maďarsky Jolsva). Tu si ho německý velitel, zapálený šachista, vybral za sekretáře, neboť v něm poznal znamenitěho šachového sekundanta.

Z transportu do polského Sobiboru se mu však podařilo upchnout. Do konce války se pak protloukal jako slovenský dělník Stanko Andras. Poté, co sovětská armáda osvobodila Budapešť, byl opět zatčen jako válečný zajatec a odvelen do Běloruska. I odtud se mu podařilo za pomoc přátel u-prchnout, později dokončil studium dějin umění. V roce 1948 napsal satíru o rasistickém pronásledování plešatců, kterou jeho teta bez Ferencova vědomí zaslala do soutěže jednoho literárního časopisu - a opět zvítězil. Dostal hned také práci v maďarském satirickém časopise Ludas Matyi. Dal si pseudonym Kishont (Hont) je v Maďarsku velmi rozšířené příjmení asi jako v Česku Novák, 'is' znamená malý; dohromady tedy něco jako Malonovák, človíček ve světě své přizemní obyčejnosti naprosto nenápadný - což může posloužit jako jeden z klíčů k jeho literární tvorbě).

Neunesl však tihu dobriní stalinského režimu a roku 1949 emigroval do Izraele. Ani v Izraeli mu hned mana z nebe nepadala. Už imigraci úředník ho překřtil: příjmení zavil koncového 't', čímž je přibližil názvu jedné izraelské řeky; a Ferenc prý 'neexistuje' a pojmenoval ho Ephraim. Tento 'znovuzrozený' Ephraim pak pracoval v kibucu jako elektrikář, zemědělský dělník a ulíkce záchodů. A dřel do úmoru, aby zvládl hebrejskou a mohl psát a publikovat (poháněn vědomím, že několik významných maďarských spisovatelů zde zcela zapadlo, neboť neznali jazyk). První roky

Ohlédnutí za Oddacím listem ve Vancouveru

Zdeněk Smejkal

ještě přispíval do maďarských emigrantských novin El Kelet a Davar. Výbor z jeho satir, přeložených do hebrejstiny, vyšel pod názvem Immigrant Upon Us (názvy uvádím v angličtině a češtině, nikoli v madařtině a hebrejstině).

Ale už roku 1952 začal psát své 'epištoły' do populárního izraelského deníku Maariv. A

Režisérka Jana Parfittová

rok nato spoluzačkalád známé televiské divadlo Habima, které vystartovalo s jeho hrou His Name Precedes Him. Prvního velkého mezinárodního úspěchu se dočkal v roce 1959, kdy vyšel anglický překlad jeho knihy Look Back Mrs Lot a v New York Times byl přirovnán k Marku Twainovi a Salomu Alejchemovi. Následovaly pak další knihy čtenářsky vesměs velmi úspěšné: Noah's Arc, Tourist Class; Unfair to Goliath; Blow Softly in Jericho; Wise Guy Solomon; Hebrew with Kishon; No OilMoses?; Nuts Hams & Prompters; The Mark of Cain; My Family Right and Wrong, The Eden for Rent.

Podle názvu by se mohlo zdát, že jde o biblické alegorie, ale zdánlivě klame: Kishon je autor až po uši současný. A ty biblické narážky jen umocňují ironické analogie v současnosti. V roce 1958 založil Kishon vlastní divadlo Batzal Yarok (Green Onion), pro které napsal do roku 1962 (kdy zaniklo) několik her: The Poor Man's Lamb; Not a Word to Morgenstern; A Cat in the Bag a také onu zmiňovanou Oddací list, který zde nakonec uveden nebyl. Doplňme přehled jeho dramatické tvorby o tituly dřívější i následující: You're Telling Me; Black on White; He and She; Unplug the Water is Rolling; The Swindler; Oh, Oh, Juliet, ježíž zaměření napovídá český titul Byl to pták! aneb Romeo a Julie po třetí letech (možná si vzpomenete na novelu s tímto zaměřením, kterou napsal Karel Čapek v Knize apokryfů). A sloušelo by se dodat, že se Kishon podílel jako scénárista a režisér na vzniku několika izraelských filmů, z nichž nejúspěšnější byly Sailah Sabatti (1964), Blaumilch Canal (1969) a Policeman (1970); byly to uhelné kameny izraelské

kinematografie, první a poslední jmenovaný dokonce nominovaný na Oscara a odměněný Zlatým globusem. Připomeňme ještě, že Kishon nebyl v ČSSR vydáván až do roku 1989; zřejmě to byl důsledek faktu, že byl vězen v Bělorusku a že emigroval z lidově demokratického Maďarska.

Uvedením Oddacího listu do Divadlo Za rohem jako by řadiло Kishona k těm českým autorům jako jsou Václav Havel, Pavel Kohout a jiní, jejichž díla se u nás doma hrát nesměla, ale která uváděla česká vancouvervská scéna. Kishon o sobě pravil, že je pouhý humorista, takový autor se prý stává spisovatelem až po své smrti. Kishon se tak stal spisovatelem v roce 2005, nedlouho po své osmdesátky. Zemřel ve Švýcarsku, kam se odtěhoval roku 1981. Pohřben je však v Tel Avivu na izraelském Slavíně.

Jeho díla byla přeložena do 37 jazyků, což obnáší více než 700 titulů o celkovém nákladu 43 miliónů výtisků. V Izraeli konstatovali, že je po Bibli nejvýdávanějším a nejčtenějším autorem.

Oddací list se hrál v několika českých divadlech, v pražském Rokoku dokonce celých deset let. A v Londýně se dočkal 400 repriz. Oddací list velmi dobře zapadá do celkového rázu Kishonovy tvorby. Nejbližše má evidentně ke knize My Family Right and Wrong. Základem je tu židovská anekdota, s níž nás ve známém téma výboru před lety seznámil Karel Poláček. Je podivuhodné, co dokáže Kishon vytěžit z prostého faktu, že se manželskému páru má v dávce dcera a ženichova matka rigorózně vyžaduje oddací list nevěstinyho rodiče, který po čtvrtstoletí od snětku není ovšem k nalezení. Autor jako zkoušený šachista zaplatí a rozpláte dějový útek v mnoha variacích a permutacích do naprosté přirozených zádrheli, které kulminují v nečekaných dějových zvratech. Hlavní Kishonovou zbraní je tu spádný dialog plný humorných hlásek a paradoxů, v nichž však příležitostně i satirické ostří. Summa summarum to vede k hlubšímu sebepoznání člověka, tj. nás samotných. Dívalo

Z rohem nemá svou stálou scénu. Volba tentokrát padla na The Norman Rothstein Theatre. Tak se stalo, že se hra židovského autora hrála na jevišti, které je součástí čilého židovského společenského centra. Režie se ujal dlouholetá členka souboru Jana Parfittová. Stálí návštěvníci si ji pamatují zejména v roli mladé ženy starého hypochondra v Molírově hře Zdravý nemocný. Dá se říci, že je odchovankyní DZR, která nyní režijně debu-

tovala. Sama si navrhla i scénu: prostý obyvací pokoj s průchody do tří přilehlých místností. Bezešné vybavení pokoje připomínalo dobu, kdy byla hra napsána. Režisérka však inscenaci níjak "nehistorizovala", naopak, rozebrála příběh jako záležitost povýuce dnešní. Což sugeruje i základní inscenační postup: zcela realistickou přirozenost jednání. Nemělo by smysl vytýkat, že každý herec a herečka se v tom či onom výstupu na té přirozenosti více či méně prohřešil(a). Důležitější je, že každý z nich - až na jeden diskutabilní případ - s touto realistickou výzbrojí vymodeloval svoji postavu jako životnou, jevištěně působivou a že se režisérce podařilo na tomto základě sehrát tým do sourodého celku a rozvinout hru do plynulého toku a hybného spádu, podněcujícího neustále pozornost diváků. Ústřední postavou je instalatér Daniel Ben Gur (Vít Suchodol), který i situace s oddacím listem využívá, aby poněkud obhroublým způsobem dával najevo, že se cítí být pupkem svého malého světa. Jeho manželskou partnerkou je Chedva, jež se zásluhou umírněné Heleny Charvátové prezentuje jako pilíř rodiny překonávajíc po letech pracně svou ušlápnutost i za cenu hrozivé rodinné krize. Vrcholem číslem této dvojice - režijně i herecky - je scénka, kdy Chedva žádá Dana o skleničku vody a on váhá vyhovět jí, ty právě, takto pojed-

NEW!
CAR RENTAL
IN SLOVAKIA

www.carone.sk

Ph: +421 (0) 907 70 92 91
from Canada & USA:
011 421 907 70 92 91
Email: carone@carone.sk

I am not number one... YOU ARE

Paul Frieder
Sales Representative

Tel: 416-356-9672

E-mail: pfrieder@sympatico.ca

Bezplatná technická inspekcia domu
Bezplatné stanovenie hodnoty domu
Bezplatné konzultácie a rady
Variabilné komise od 1%
100% hypotečka na nehnuteľnosť

HomeLife Victory Realty Inc.
Independently Owned and Operated Brokerage, Tel: 905-737-0033

45ročná Slovenka žijící v Toronto hľadá priateľa k vážnému zoznameniu.
647.994-9001
Sandra
sandrasuli13@hotmail.com

Zleva Jiří Sušický, Helena Charvátová, Radek Trefný, Bára Stonišová, Jana Reinbergerová (kostymérka), Klára McGillis, Vít Suchodol, Iva Fornbaumová (rekvízitářka), Jana Parfittová

Foto Jan Zeman

Zleva Jiří Sušický, Bára Stonišová, Vít Suchodol
Foto Jelena Sábová

Ohlédnutí za ...

► ze str. 8 nány, vyvolávaly neživější odezvu diváků. Jak jsem naznačila, sporná je jen jedna postava - sousedka Gurových Jaffa. Je to snad nejnáročnější part hry a Klára McGillis vložila nemálo umu do jeho jevištění podoby. Kishon dal této postavě hrát na jednu strunu - fintivá, vlezlá, vdavéckivá vdova - a herečka tuto strunu silně mačká, deformuje přirozené chování, aby byla každým coulem co nejkomictější. Kishon však napsal Oddací list jako komedií charakteru. Jaffa z této koncepcie vypadává, inklinujíc k frašce.

Co říci na závěr? Odchodem zakladatele divadla Josefa Skály z vedoucího postavení (nikoli však z divadla), ocitlo se Divadlo Za rohem v nové situaci.

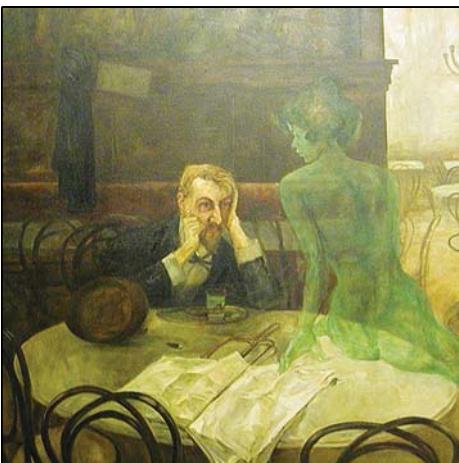
Skála měl neocenitelnou praktickou zkušenosť s profesionálním divadlem, televizi a rozhlasem v těch nejzásadnějších rovinách - dramatické, režijní i herecké. A byl přitom perfekcionista, hledající neúmorně ten nejpřilehlější výraz pro každý výstup, pro každý scénicky prvek. A byl to především on, kdo se zasloužil o to nejvyšší vyznamenání souboru, jakého se mu dostalo v pražském Černinském paláci z rukou ministra zahraničí Josefa Schwarzen-

berga. Skálovým odstoupením vznikla mezera, která se nesnadno zaplňuje. Přirozeným důsledkem je poněkud snížená inscenace úroveň.

Je však potřetí, že DZR pokrajuje ve své činnosti v dosavadním tempu dvou inscenací ročně (kromě jiných doplňkových akcí). Budeme pamětli, že je to divadlo ochotnické, pravda, s vynikající tradicí, která se však nesmí chápát jako kvalifikační "norma", nýbrž jako světelné vodítka. Vzhledem k tomu, že působí v zahraničí, tak mu připadá zvláštní úkol a poslání zároveň: dávat zaznít české řeči scény v hráčích českých autorů, a v překladech a udržovat tak ve

vancouverské komunitě p o v e d o m í n a r o d n í sounáležitosti.

Hrát divadlo je věc náročná. Ve Vancouveru působí spousta divadel a divadel, ale jen málo národnostních je na dobré úrovni. A zdá se, že ale žádné z nich se nemůže pochlubit tak dlouhým úspěšným trváním.

KRÁLOVSKÁ KÁVA SE ŠLEHAČKOU

Jana Fafejtová

Léto je krásné roční období, i když se toho moc neděje, a je hlavně vedro a my na to vedro často nadáváme, a paměť už zcela vymazala naše nadávání nad sněhem, ledem a mrazem. Trochu skoupé je léto ke kulturnímu využití, prostě se tato doba označuje jako „okurková sezóna“ a jinak to už nebude. Myslím si, že

by ani mnozí neuměli vysvětlit, co se skrývá pod tímhle označením. Já svou „okurkovou sezónu“ řeším ovšem na úrovni a dnešní rozmanité letní den začínám dialogem: „Vybrale jste si, prosím?“

„Ano, tady tu královskou kávu a jednu minerálku,“ a posouvám prst po nápojovém listku, a na této kávě ho zastavuji. „Přejete si nějaký dezert? Mohu nabídnout teplý jablkový závin se šlehačkou.“ No, to bych zrovna asi nemusela, ale odolejte. „Tak dobře anebo mi rádeji přineste pečenou hrušku v listovém těstíčku s ořechy a javorovým sirupem.“

Pak číšník odchází a já si prohlížím interiér stále úžasné kavárny Slavia na Národní třídě. Sedím tak dobré, že možu oknem pozorovat i panorama Hradčan a při malém pootočení také Národní divadlo. Je mi bláze, a až ty dobroty číšník přinese, bude mi ještě líp. Vychutnáváni si to tady do posledního puntíku, a to jak léto, tak hlavně to nádherně letní nicnedělání. Pane doktore Vančuro - , takovýto způsob léta se mi nezdá poněkud nešťastný!“

Čekání a začínám přemýšlet, že v Praze došlo ke značnému úbytku kaváren, a i když vznikají i kavárny nové, nejsou schopny mánko uhradit, ale hlavně nemohou mít v sobě tradiční a onu typickou atmosféru vytvářenou po mnoho roků prostředím, zvyky, nabídkou a hlavně typem návštěvníků. Přemýšlím také o tom, že současně století opravdu moc „kavárenské“ není a že největší slávu prožívaly kavárny začátkem století dvacátého. U mramorových kavárenských stolků se tehdy setkávaly ty největší umělecké osobnosti, vznikaly zde odvážné myšlenky a různá umělecká seskupení. Každopá-

ně si vzpomínám, že jsem kdysi četla, že Václavské náměstí bývalo ve třicátých letech celé až do výše prvního patra (a někde i výše) lemováno kavárnami, takže kdyby se probouraly zdi, které jednotlivé domy oddělovaly, bylo by možné procházet celým pražským centrem jako jedinou kavárnou!

Zakoukám se znovu do nápojového lístku a hledám absint - dám mi to docela práci a nakonec ho objevuji pouze v měchaných alkoholických nápojích, jestě že to alespoň nese název „domácí pohoda“. A právě jemně nazelenalý absint byl kdysi jednoznačně typickým nápojem této kavárny. Ale i chuť se mění a tak ztrátu zajímu o popijení absinta nemám nikomu za zlé. Daleko důležitější je to, že tehdejší obliba tohoto alkoholu se umělecky přenesla i na plátno Viktora Olivy s názvem „Piják absantu“ (foto dole). Na obraze je zpodobněn jakýsi, viditelně poslední, u stolečku sedící večerní host a není tam sám. Na desce kavárenského stolku sedí zvláštní průsvitný předluk či jakýsi duch v nazelenalé barvě absantu, a v pozadí pak stojí postava číšníka a viditelně uctivého číšnika, chovajícího se tak, aby ničím nenarušil zasměnost posledního hosta. Olivův obraz se když stal jedinečným symbolem této kavárny. Celá se otočím a prohlížím si obrovské plátno na stěně - dnes už kopii, má to opravdu něco do sebe.

Mé myšlenky nad oním slavným obrazem jsou náhle narušeny poměrně hlasitým hovorem od vedlejšího stolku. Nechci nijak hovor odposlouchávat, ale obě dámy mluví opravdu příliš hlučně, takže zaslechnu větu: „Když přiletí z Austrálie do Prahy, musí jít hned sem do Slavie“, a mně to zní libovoučně. Usměju se jen tak pro sebe, hladí to hezky česky po duši. Kdybyste se i já vráceli z nějaké ciziny, také bych zášla vždy do téhle kavárny a pak jen tě i do jiné, do kavárny Louvre, též na Národní třídě, do kavárny s kdyži proslulým kulečníkovým sálem z roku 1930, který stále existuje, a kde si objednat makový závin se žest-

kami má pořád sladkou tradici. Jsou i další kavárny, jejichž bývalá sláva kdysi sama otvírala všechny kavárenské návštěvníkům, ale s tou slávou to už dnes většinou není pravda. Každopádně jak kavárna Slavia, tak i Louvre, a ta snad ještě o maličko více, si atmosféru uchovávají na vzdory všem zlým časům, které se tady u nás převalily. Za připojení menutu stojí i kubistická kavárna v prvním patře domu „U černé matky Boží“ v Celetné ulici. Na tu nechci zapomenout, ta by mi to také neodpustila. Popijím královskou kávu a vidličkou už dibuji sladký dezert polity javorovým sirupem a jsem v sedmém nebi, v duchu si říkám: „To léto je opravdu úžasné a hrusky

k němu patří docela určitě.“

Dříve to tak jednoduché ženy neměly. Do kaváren mohly bez ztráty cti jen v doprovodu mužů, ale ony byly chytré a tak si prosadily kavárny literární, do kterých už mohly jít zcela v pohodě, nádherně nastrojené a bez mužského doprovodu.

Ženy jsou, a vždy byly, vůbec značně vynalezavé, protože vedle kaváren existovaly i v hojném počtu tak zvané společenské salóny. A hybnou silou salónů byly výhradně jen a jen ženy - zde byly opravdu tak chytré, že zde mohly vést mnohdy velmi náročné debaty o kultuře, společenském životě a o politice anebo zde byly tak krásné, že se sem za nimi táhlo věhlasné moudré mužské osazenstvo, to nevím.

Když jsem viděla fotografie z proslulého pražského salónu paní Staňkové, kam začala docházet i mladická Božena Němcová, a ve kterém vznikl i její slavný portrét od malíře Vojtěcha Hellicha, a to ve vypůjčených šatech paní Staňkové. Myslím si, že docházění do salónů bylo nejenom módnou, ale i určitou společenskou nutností a kvůli, zda to třeba nebyl v únik před nudou a také třeba i lidská potřeba jen tak trošku na někoho pomluvit jako to třeba dělám i já, když zde uvádíš ty vypůjčené šaty paní Němcové. Nikdy se nechodovalo do více salónů, vždy jen výhradně do jednoho a stejně hned po odchodu ze salónu paní Staňkové se všechny podrobnosti věděly i v salónu paní Růženy Svobodové a naopak. Dovzpomínala jsem: „Paní vrchní, platím“. Venku je asi opravdu strašlivé vedro, ale já si to prožila přenádherně. Foto Wikipedia, Josef V. Hellrich (1807-1880): Božena Němcová, Viktor Oliva (1861-1928): Piják absantu

do Prahy, musí jít hned sem do Slavie“, a mně to zní libovoučně. Usměju se jen tak pro sebe, hladí to hezky česky po duši. Kdybyste se i já vráceli z nějaké ciziny, také bych zášla vždy do téhle kavárny a pak jen tě i do jiné, do kavárny Louvre, též na Národní třídě, do kavárny s kdyži proslulým kulečníkovým sálem z roku 1930, který stále existuje, a kde si objednat makový závin se žest-

NEVĚŘÍM, ŽE JAK ČEŠI VOLÍ, LEVICI DO VLÁDY ZVOLÍ

Rosťa Firla

Bedlivým, a místy dotérným průzkumem předvolebních preferencí mezi půstovkou našich přátel a známých v Česku, jsem vydobyl a vyvodil dva pozoruhodné závěry: 1. nikdo z našich známých vysloveně nemínil volit levici; 2. všechni naši známí jsou výslovně přesvědčení, že v májových volbách vyhraje levice. České mentalitě se přisuzuje vysoká úroveň nevíry a navyká pochybnosti ve věcech veřejných; vyšší než v kterémkoliv národně evropském; znalci tvrdí, že se Češi nenechají tahat za nos (prý). Je známý údaj, že od únorového převratu 1948 prchlo na Západ (a nevím o prchání na Východ!) půl milionů Čechoslováků, což proteče tomu, že Čechoslováci jsou nevěřící a pochybovní - protože nevěřící tomášové se do emigrace nevydávají: když lidé nevěří něčemu, pak ani sobě; a lidé, pochybojící o všem, pochybuji o sobě nejvíce všechno.

Napadlo mne se vrátit 30 let zpátky do roku 1980, kdy naše hladina pochybností o fungování Husákovy socialismu dosáhla vrcholu, a pochybností o na-

šich vlastních schopnostech klesla na minimum. Před 30 lety jsme v květnu 1980 měli devizový příslib do Jugoslávie a chystali se prochnout. Čeští kondelíci už zapomněli, co to obnášelo cestovat na Balkán, tak to občerstvím:

1. v průběhu krušného roku 1979, kdy jsem kvůli neangažovanosti nebyl povyzen na šéf-analytika (na což jsem si naivně dělal zuby), kdy jsme dostali výpověď z přijímeního bytu ve vilce ve Slezské Ostravě a hrozilo nám stěhování do 2+1 v paneláku, kdy jsme nesehnali místo pro Rostika ve školce a kdy nás normalizace otravovala za hranici únosnosti, jsme rozhodli v 1980 plachnot. Eva, tehdy v domácnosti s Rostikem (4 roky) a miminkem Petrem (1,5 roku) si udělala řidičák a chopila se organizování úprku na Západ přes Jugoslávii.

2. na počátku ledna 1980 se Eva postavila do nekonečné fronty CKM na poukazy do Jugoslávie, a přestože vymrzlá na kost, poukazy byly vyprodané, než se dostala k prodejně přepráze.

3. Evina známá, která měla známou v bance, přinesla zprávu, že polovina kupců poukazů do Jugoslávie nedostanou devizál a poukazy vrátí, takže počátkem dubna je zapotřebí jit do CKM do druhého kola výprodeje poukazů na dovolenou do Jugoslávie. Což Eva dokázala, a devizový příslib přes tu známou naši známé ziská-

la taky, ale nejásala, protože jsme potřebovali pasy.

4. žádost o pas se podávala, když poukaz a devizový příslib měl žadatel v ruce, tak Eva šla žádat o pas. Leč podmínkou vydání cestovního dokladu bylo potvrzení od zaměstnavatele, že nemá námitek, aby zaměstnanec vyjel do zahraničí, a zvláště nebezpečné Jugoslávie.

5. když jsem podalo žádost o povolení k výjezdu na stranicím vejboru KSČ podniku, ve kterém jsem 9 let pootvírá a horlivě pracoval jako analytik ve výpočetním středisku, první otázka, kterou mne předseda KSČ chtěl odstřílet, byla: „Pojede do Jugoský celá rodina?“ Věděl jsem, že celá rodina se nepouští do Ju-

překročili hranici do Jugoslávie. Začalo pršet, ale my upalovali na sever k Mariboru a dojeli do Rakouska. Rád o tom vyprávím, jak obrovský rozdíl byl mezi krajinou a silnicí v porovnání socialistického ráje a rakouského kapitalismu, ale to je jiné povídání, které nemá s volbami co dělat.

Na podzim (2009) zajel můj spolužák do Egypta - kouknout se na pyramidy, napsal mi. Odespal jsem mu, že to je nádhera a pojmenoval, že je přímá, že může jet do Egypta, když chce. Odpověděl mi, že do Egypta se cestovalo VŽDYCKY, rozuměno před kracem socialismu, a když jsem s ním nesouhlasil a tvrdil, že jsem neznal nikoho, kdo by navštívil Egypt, neodepsal. Tedy vím, že pamět je matoucí, a nás odjezd, popsaný v sedmi bodech, možná vypadá jako sen. Kdepak, křížím, tak to bývávalo a tak nám komunisti vladli, a kdo to zapo-

mňel, tomu není pomocí a bude volit levici, útisk, regulace, omezování a poručníkování, jako jsme to zažili my. Když jsem po 12 letech navštívil Ostravu a Ostravský, to až poté, kdy krajský soud v Ostravě mě písemně do Sudbury vyrozuměl, že rozsudek na 3 roky do žárlé pro ilegální opuštění republiky byl protiprávní a tedy anulován, okusili už všichni moji známí Vídeň a procházel se po Marii Hilfe Strasse a horlivě objevovali Itálii, Švýcarsko i Kanárské ostrovy.

Dnes mi někteří píšou, že „cestování není všecko“, a odpovídám, že cestování není všecko, když člověk může cestovat, ale když nemůže přes ostrnaté dráty, pak je cestování všecko. Ale to už je zapomenuto - jak tristní to je, že normalizace bylo - a jak beznadějně jsem tehdy žil. Kdo si, kdo má více výří než rozumu, ve věci ‘starých zlatých časů’ mi řekl, že se levice poučila ze svých chyb, a teď, když se chopí vlády, bude to levicová vláda jiná a lepší než byla kdysi. Což mi připomnělo, co Tornádo Lou řekla, že je ‘jiná, lepší’ a otevře vykřícený dům, kde se bude podávat jen koláková limonáda. A já takovému pojednu odporuji, protože kdyby se levicoví poučili, stali by se z nich pravíci. Tuhle mi jeden známý napsal, že není valný rozdíl mezi levicí a pravicí v Česku, a dodal, že všichni politici jsou stejně hajzli.

Nevěřím tomu, že v Čechách je nějaká zvláštní forma osmόzy, vzlinání, ve které darebáci s souhlasem svých voličů stoupají rychleji do parlamentu, senátu, do vlády.

A nevěřím tomu, že na konci máje zvolí Češi sami sobě levicovou vládu. Asi už nejsou dost český Čech, aby nevěřil něčemu a pochyboval o všem. I když jsem takový byl - vždyť jsem neřekl ani svým rodičům, že odjíždím z Ostravy ‘nafurt’.

Před rokem jsem přispěl do Nového domova článkem o předvolební kampani v České republice na jaře 2009. Moc se mi tehdy líbila hesla, kterými všerůzné strany ohlašovaly prostému lidu, o co lepší budoucnost její česká, když jim dá svůj hlas. Je duben 2010, jsem opět u maminky v Berouně, a zase se blíží volby. Tentokrát jsou to volby do českého parlamentu. To by přece mělo lid zajímat víc než loňské volby do vzdáleného Bruselu.

Jako vždy, jezdím pravidelně autobusem z Berouna do Prahy a poslouchám, co si lidé povídají. Je to něco jako autobusový Gallup poll. Mám ale smíš. Po pěti cestách jsem ještě nikoho nezaslechl, že by se s někým bavil o volbách. A to bylo ještě před výbuchem islandské sopky, kterou se radí neopokusit pojmenovat. Teď, zatím co já jen přemýšlím jak a kdy se dostanu zpátky do Kanady, moji spolucestující uvažují o tom, jak to dopadne s jejich plánovanou dovolenou v Itálii či v Egyptě. Politika je opět na vedlejší kolej. A není to tím, že by se politici nesnažili. V televizi diskutují až se málem perou. A kolem hlavních silnic září plakáty.

Ano, plakáty! A na nich sliby a hesla. Nejvíce si s nimi pospíšila strana sociálně demokratická, ČSSD. Nejspíš využila toho, že druhá nejsilnější strana, ODS, nedávno ztratila svého lídra Topolánka, který se rozhlodl odebrat se na výměnek. Silnice jsou lemovaný plakáty zářícími oranžovou barvou, a z nich se na nás usmívá lídr Paroubek.

PLAKÁTOVÁ VÁLKA

Vladimír Hornof

Přesto, že země je zadlužená až po uši, slibuje všechno možné - od třináctého důchodu až po snížení cen energií. Až si to už domluvil s Gaddafim či Chavezem.

Jenže, jak všechni víme, Češi jsou národ Švejků. I Jaroslav Hašek by se asi smál, kdyby hned vedle legitimního plakátu slibujícího lepší péči o děti uviděl plagiát ve stejných barvách, na kterém, obklopený prázdnými lahvemi, nám pan Paroubek slibuje „Zruším ranní kocovinu.“ Anebo slibuje, že nám vrátí Elvise a že zavede šedesátičetou mateřskou dovolenou. Ptám se lidí, ale nikdo neví, kdo je autorem této plakátky. Všechni se domnívají, že to je ODS. Pomalu se začíná objevovat víc plakátů ODS. Nabízejí „řešení“, i když neříkají přesně jaké. Švejk na to hned odpovídá plakátem, na kterém nám nový lídr ODS, pan Nečas, říká „Kašleme na obyčejné lidi.“

Přijíždím zpět do Berouna. Po zhlednutí nejnovějšího plakátu, který mi oznamuje, že „ODS shodila důchodce přes palubu“, mám v noci hrozný sen, jak se zmítám ve vlnách slapského moře, zatímco nedaleko mne představitel ODS vrhájí do vody další a další důchodce, pacienty i jiné příslušníky kategorie občanů, které ČSSD nazývá „obyčejní lidé.“ V televizi i v novinách se rozputovává diskuze o tom, co je to „obyčejný člověk.“ Odborníci docházejí k závěru, že žádný člověk není obyčejný. Nikoho to moc nezajímá.

V porovnání se souborem ODS a ČSSD jsou plakáty ostatních stran málo zajímavé. Bývalý Paroubkův kolega Zeman má jako jeden z hlavních bodů programu své nové strany „Nechceme Paroubka.“ Zelení, vzhledem k vzniku pochybám o globálním oteplování a s otočkou Evropské unie co se týče biopaliv, marně hledají pevný bod v prostoru. Nejprátažlivější mi připadá plakát nové strany TOP 09. Moc o ní nevím, ale její heslo se mi líbí: „Mohou se dnes prosadit slušní lidé? Častěji, než si myslí!“ Doufám, že to je pravda.

Už několik dní čekám na zpáteční let do Kanady. Na ruzyňském letišti mi unaveně říkají že nedovedou předpovídат budoucnost. Na televizi mi seismologové a klimatologové, kteří umí předpovídат budoucnost, stále říkají že třeba vybuchne ještě jiná, horší, sopka...

A tu, konečně, se objevila pozitivní zpráva. Při cestě do Prahy vidím nový oranžový plakát. Na něm nám lídr Paroubek oznamuje „Zruším islandskou sopku.“ Ten plakát se rychle objevil i v islandských novinách a Paroubek je prý jejich nový národní hrdina.

Musí to tedy být pravda. Jsem šťasten a těším se domů!

Pokud ve volbách zvítězí pouze Paroubek,

prosime posledního občana, co bude opouštět Českou Republiku

ABY ZHASNUL!

Milí Řekové!

Tak to u vás znáte, tetu, která po celé dětství a mládí krmí prasátka? U prvního kola, prvního rádia.

první dovolené – pokaždé přídá pár bankovek. A nic za to nechce, jen tu a tam přátelecké děkuji pěkně. Milí přátele, toto je dopis od vaší štědré tety. Žádny strach, nemusíte děkovat. Jedině, co si přejeme je: Vžijte se do naší situace. Od roku 1981, tedy 29 let, patříme do stejné rodiny, do EU. Žádny jiný rodinny příslušník nedal do rodinné kasy tolik peněz jako my, totiž 200 miliard euro čistého. A asi nikdo nedostal na hlavu tolik, jako vy, celkem téměř 100 miliard. Tedy polovinu toho, co jsme my přihodili do EU hrnce, jste vy z něj velkou naběračkou vybrali. Nebo vyjádřeno jinak: Spočteno – my, Němci, jsme v těch letech dali každému z vás, Řeků, od konce po starce, přes 9000 euro. Prostě tak. Bylo to milé, ne?

Ještě nikdy žádny národ tak velkoryse nepodporoval dobro-

ŽÁDNÁ SOLIDARITA

Pokud by záleželo na rozhodnutí české veřejnosti, Řekové by se finanční pomocí nedočkali.

Vyplývá to alespoň z interneťového výzkumu veřejného míření agentury Stem/Mark. Pouze třetina dotázaných odpovídala, že povážuje finanční pomoc Mezinárodního měnového fondu a Evropské unie za správný krok. S mezinárodní pomocí zemí, která se potáčí na pokraji bankrotu, nesouhlasí 68 procent dotázaných. Čtvrtina respondentů dokonce uvedla, že to rozhodně není správné řešení.

Tři pětiny dotázaných se domnívají, že peníze poputují do Atén zbytečně. V úspěch záchranného plánu věří sedmnáct procent respondentů. Největší procento (91 %) lidí se shodlo na tom, že by měly být současně problémy Řecka poučením i pro další české státy Evropské Unie. Pro vyloučení Řecka z EU by hlasovalo 42 procent respondentů, kteří se zároveň ztotožňují s výrokem, že další solidarita již není možná.

Napak 37 procent oslověných Čechů odpovědělo, že podle jejich názorů není jiné řešení, než zadluženým Řekům pomoci. Většina lidí (85 %) by rovněž souhlasila s výrokem, že by ostatní země neměly doplatit na stědrou finanční politiku a podvody řeckých ředitelů.

Výzkum byl prováděn od začátku května na reprezentativním vzorku 610 náhodně vybraných internetových uživatelů, ve věku od 15 do 59 let. Podle německého výzkumu veřejného míření (Forsta opinion research) na reprezentativním vzorku většina západních sousedů s mezinárodní pomocí souhlasí. Zdroj 11.5. www.aktualne.centrum.cz

volně tolk let jiný národ! Jste naši všakutku nejdražší přátelé. Jak se nám během těch let dařilo, na to jste se nikdy nezeptali. Hládám, že ani dnes, Vás naše starosti příliš nepálí.

Já vám je ale stejně převyprávím. Naše ulice jsou děravé, protože nám chybí peníze na jejich údržbu. V některých městech svítí v noci jen každá druhá lampa, protože radnice nemají na zaplacení účtu za elektřinu. Naše platby, na rozdíl od vašich, od zavedení eura prakticky vůbec nestoupily. A k tomu všemu musíme zachraňovat Řecko? Starostí o vás nám opravdu ještě chyběly.

Milí řečtí lékaři, místo stávkování se příští týden radši věnujte svým pacientům. A od teď, už bez předcházejících prosob o penize. A pak si jednoduše zdaňte vaše příjmy. Ano, vaše nové porsche si sice objednáte o rok později, ale vy to přezijete. Milí řečtí důchodci, když u nás člověk pracuje celý život, nedostane ani 40 procent své mzdy jako důchod. S tím jsme na čtvrtém místě od konce mezi zeměmi OECD. A od teď otázka: Kdo je naopak na místě prvním? Správně. Vý. V důchodu si dopráváte přes 95 procent vašeho průměrného příjmu. Zdá se vám to fér? Takže, milí řečtí důchodci, vy jste ta generace, která tuto mízerí způsobila. Nechte nohy v klidu, nechodejte nikam demonstrovat a nechte vaši vládu schválit úsporná opatření.

Milí občané Řecka, nemluvte pořád dokola o tom, že za katastrofální situaci nesou vinu vaši politici. Jste přeci náromem, který světu představil demokracii, měli byste proto vědět, že to vlastně lidu – vás. Dříve jste byli pro svět inspiraci, cesta, kterou ale ukazujete dnes, je bludná. Tak to dál prostě nejde. Srdečné pozdravy, Walter Willemeber, Stern, německý týdeník Zdroj 10. 5. prvnízpravy.cz

NAVZDORY DUCHU NORMALIZACE

Michael Canov

Myšlenka naprostě bežná v zemích Evropské unie podníti zájem studentů o věci veřejné prostřednictvím studentských voleb se proměnila zásluhou sociálnědemokratického středočešského hejtmana Davida Rathy v demonstraci metod tak typických pro období před rokem 1989. Rada škol a jejich ředitelů (nejen ve středních Čechách) se rozklepala po jeho výhrádkách a stáhla svoji účast v celém projektu.

Při sledování tohoto počínání na měsíčních duchu normalizace. Přesně tak se chovaly školy v tehdejším období, ustraněny a předpo***ně. Velice dobré si na to dobu osobně pamatuji. A nejen to.

Před výhrádkami Davida Rathy kapitulovala i sama paní ministrně školství Miroslava Kopcová a stáhla svoji záštitu nad konáním celé akce. A bohužel jako symbol smutného vyvrcholení demonstrace ustrašenosti se

ŘECKO, EU A VOLBY V ČR

Rosta Firla

Finanční bankrot Řecka je to nejlepší, co se mohlo v české předvolební kampani přihodit. Řecká levicová vláda hospodařila s 10procentním deficitem řadu let, aby zaplatila „modré z nebe“, která voličům slibovala, a teď to prasklo a EU neochotně zaplatí dluhy s podmínkami. Kdyby totiž řecká vláda neměla euro, ale hospodařila s řeckými drachmami, pak by natiskl pá milionů drachem, jak to všechny socialistické vlády dělají, a způsobila by inflaci drachmy – jak se to dělalo v socialistických zemích celé 20. století, a v Česku dělá s korunou dodnes. Leč přijetí eura v Řecku, a v kterékoliv zemi v EU, znamená finanční odpovědnost k pravidlům EU, že politikové nemohou dělat s národní měnou, co se jim zlíbí. Ani Řecko to

v zákon, ale zároveň usiluje o šalamounské řešení: aby se vlk nařízl a koza zůstala celá. Občanská neposlušnost a demonstrace v ulicích mají první tři mrtvé a záleží na tom, zdali Řekové pochopí, že v moderním světě nelze žít na dluh a příjmonu úsporné opatření jako modus vivendi. Jestliže se národ nezklidní, budou pouliční nepokoje, padne vláda a nová vláda udělá totéž, protože není žádána výhybka, na

kterou by Řecko odbohořilo a dále žilo na dluh. Druhá možnost je, že Řekové si vydoupou z EU ústupky od těch 10% úsporných opatření a pak se bude stejná řecká situace opakovat v Portugalsku, Španělsku a Itálii, které jsou na tom zcela podobně. V Řecku je ještě jeden problém: asi osm procent Řeků volí komunisty. Řecká komunistická strana ovšem není žádána slabosky reformovaná, je to strana, která je pevně přesvědčená, že Chruščov byl hnušný liberální odpadlík. Kdosí mi onehdá napsal z Mora-

prezident Barack Obama zvýšil za 15 měsíců vládnutí v Bílém domě americký národní dluh o 3 trilióny dolarů, tedy o půl triliónu dolarů více, než předchozí prezident Bush dokázal za 8 let vlády pravěká, republikánu.

Je k pláči, co levičáci dokázou udělat s hospodářstvím. Naštěstí z Británie přicházejí výsledky volby a vyhrávají pravěká, konzervativní strana – což je signál, že už to Britům dochází, že levicová vláda nemá budoucnost ani v Anglii a snad ani v Česku.

Ilustrační foto ČTK Wikipedia

exhibice politiků na přednáškách na půdě školy. A v rozporu nejen s dobrými mravy jsou exhibice pana Ratha v českářských středočešských zdravotních zařízeních. Za vším byl a je strach.

Strach ze studentů a jejich náborů, strach z toho, že ortel vyjádřený ve svobodné studentské volbě bude pro sociální demokraty v současné době pod současným vedením zdržující. Výsledky na Gymnáziu Jeronýmova v Liberci potvrdily, že tento strach je oprávněný. Z 220 hlasujících studentů získaly sociální demokratky jen hlasů 5 (slovy pět)! A před nimi se umítl i takový outsider parlamentních voleb (alespoň doufám) jako Dělnická strana sociální spravedlnosti se 7 hlasů. O parlament usilující zelení získaly též 7 hlasů a podlehlí České pirátské straně se

hlasly 8. Jednoznačně triumfovaly strany středopravice až pravice, když Věci veřejné získaly hlasů 27, ODS hlasů 34 a triumfující TOP 09 hlasů 120. Pro úplnost dodávám, že hlasy ve studentských volbách na Gymnáziu Jeronýmova v Liberci získala

i Koruna Česká (4), KDU-ČSL (3), KSČM (2) a blok Jany Bobošíkové (1). Současná ČSSD dle mého názoru ve svých pro mě nepřijatelných metodách již dávno překonala KSČM.

A to, co rozhodl David Rath a jemu věrní okolo studentských voleb, mě v tom jenom utvrdí.

STUDENTSKE VOLBY 2010

TVŮJ NÁZOR

TVŮJ HLAS

Studentské volby: Výsledky Gymnázia Jeronýmova v Liberci V Chrástavě dne 29. 4. 2010 Zdroj Neviditelný pes. Starosta města Chrastavy a pedagog na Gymnáziu Jeronýmova Liberec

...vy pěkně hrajete. Česká muzika tak, jak ji naši lidé znají je sroce rovněžená a je troufalostí o ní jen tak bez hlubšího zamýšlení elaborovat. Na českých kulturních akcích v Montrealu figuruje převážně jen jeden druh naší hudby, hudebně významná a klasická. Je smutné, že jinými druhy naší muziky se nezdružujeme a v očích našich vzdělanců různých stupňů je považována za to jediné, co stojí za řec toho všechno, co nás národ hudebně vyprodukoval. A tak si myslím, že nebude vadit si o naší muzice trošku podumat.

Ponechám klasiku odborníkům, zájem o ni u druhých respektuji, některé skladby mi opravdu učarovaly, ale jinak muzikálně stojím zejména v jiném odvětví či proudu československé hudby. Jsem osoba nenáročná, stojím nohami na zemi, rád se bavím a ne každý koncert važné hudby mne uvede do orgasmického rozpoložení či muzikálního tranzu. A jelikož jsem tedy zřejmě na úrovni barabarů, jsem připraven nastavit tvář ke zplácování, pokud svou úvahou šlapu někomu na kuří oko. Narodil jsem se v Praze, pár let před koncem války a muzikou jsem byl okouzlen již od děství. Máma doma při práci hezky zpívala a já si stále vzpomínám na další a další texty a melodie, které ve mně její hlas zanechal. Nebyla inženýrkou, tátu poznala coby prodavačka v kavárně-cukrárně jejího strýce v Trojické ulici naproti kinu Vyšehrad, kde můj táta promítal. Narodila se na venkově, a hlasově a repertoárově nad ní nebylo. A tak aby 4letý klucička jsem často stál na schodech našeho činžáku na Pankráci a povzbuzován usměvavými sousedkami jsem jím za zvuku gramofonu na kliku zpíval Červenou sušinku a další klasické popěvky našeho venkova. Když jsem pak začal v 10 letech

chodit na piano, a pak jako plnojiných kluků té doby začal hrát trampske a tanecní písničky na kytaru u táborych ohňů, a pak na basovou kytaru v různých tanecních ansámblech, na lidovky jsem trošku pozapomněl. Na venkovských zábavách a na plesech v Praze jsem pak byl nezadržitelně nositelem tehdejší moderny, tedy písniček všech populárních autorů a interpretů té doby jako byli Suchý, Šlitr, M a t u š k a , Gott, Hála, Neckář, Beatles, Presley, Bill Haley, a tradičních klasických amerických "son gù", jazzu a dixielandů, na které se soudruži v té době velmi škaredě dívali. V kavárně v Domě inženýrů nedaleko Ne-

mocnice Na Františku hrávali dixieland bratři Malý a Velký Gy (Guy), kluci ovládající snad každý nástroj potřebný k vytváření toho dobrého amerického dixielandu. A my mladí jsme se tam chodili jejich muzikou opájet. A komunisty rušené Radio Luxembourg a Music of USA s perfektní znělkou "Take the A train" mi zní v uších dodnes. V orchestru Elektrotechnické fakulty, na pátečních večírcích ve studentských kolejích v Podolí, na čajích, plesech a v kapelách Červená sedma a Orchestr závodních klubů na Novobydžovsku a Královéhradecku jsme pak s pianistou, saxofonistou a druhým zpěvákem tvorili moderní sekci kapel. Melodie Matušky, Suchého, Šlitrka a jiných nás okouzlovaly svými

harmoniem a vtipními českými texty a pomáhaly nám zapomenout na stupiditu komunistického světa kolem nás. Aniž bych si to uvědomoval, vstřebával jsem tam i písni českých venkovských klasiků Bláhy, Poncaru, Vacka, Borovičky a dalších, které hrála dechovková sekce kapel, soustředující se na hudbu lidovou. Krásná to studentská léta s prvními láskami, mládím, tancovačkami, odpoledními čají a koní... O klasice, Smetanovi a Mozartovi nevěděli nic, ale bavili se stokrát lépe než naše dnešní rádoby hierarchie, která jejich muziku nepovažuje ani za vhodnou posouzení. A tak jsem se rozhodl pro to veselější odvětví české muziky, odvětví, které mne a nepřehledné množství našich lidí v lepších dobách dělalo šťastným. A jak se na oslavách v Torontě, New Yorku a na mých zábavách v Montrealu ukázalo, je zde stále velké množství lidí, kteří se při muzice tohoto druhu dobré baví a jimž připomíná mládí stejně jako mně. Lidovky, polky, valčíky a písničky národní byly žánr našeho venkova, písničky o svozu obilí, o lásce, o smutku, o radostných chvílích odpočinku po tvrdé práci na polích, jenž v potu tváře obdělávali a z nichž po generace žili. Však i Masarykovou nejoblíbenější písni byla "Ach synku synku, oral-li jsi", naznačující jeho vztah k venkovu a jeho kráse. Pak ale stalinismus a komunistická sebranka všechnu tuto krásu zničila. Zlodějnou, lhaním, nucením lidí do družstev, degradováním hrdých sedláků na koči a podkoní v družstvech, vedených neschopnými záhubenkáři, pokud neskončili v kriminálech za to, že nezvládl nespisné dodávky, uvalené na ně ve snaže přinutit je do družstev vstoupit. Po spokojené náladě lidí, hrdých na práci na rodinných hroudách, přišla doba krutého útlaku a smutku. Vážná hudba nikomu z vládnoucích papálašů nevadila, protože byla stará, politicky nic neznamenala, a plno z nich ji při svém primitivizmu ani nerozumělo. A já k ní nemám ten správný vztah, a asi již nikdy mít nebudu. Uznávám její krásu, opěvování naší vlasti, rozumím citovému zabarvení a kráse Rusalky, 10letý mládičký zpěvák v Montrealu mi svým krásným přednesem arie vodníka za klavírního doprovodu své babičky nahnal slzy do očí, ale nerozveseluje mne. A Prodaná nevěsta s krásnou hudbou, ale podvodným námětem švindlu a zákeflosti, u mne vytvárá trochu smíšené pocity. Kdykoliv se ale rozjede pěkná, veselá, intelektuální zářící písnička Suchého, Šlitra, Mládky, nebo krásná melodie s harmonií Jaroslava Ježka a textem Jana Wericha, cítím se dobré a nic se tomu nevyrovnanec. Žádný Kanadán či cizozemec pozadí naší lidové a populární písničky nezná, nemůže jí rozumět, a proto ho často ani nezajímá. Pravdu ale je, že naše lidovky mě Bavarian kapele otvřely dveře do světa. Stačilo jen používat německé názvy, pod nimž se české lidovky, coby bavaroise music hrály, a celý Montreal, a nejen Montreal, se mohl utancovat. A je hřich tuto naší exkluzivně českou hudbu a kulturu odstrkovat stranou a gen-

eraci našich mladých lidí s ní neseznamovat tak jako se to u nás v Montrealu dnes děje. Dnešní lidovky, tak jak jsem je měl možnost slyšet, jsou jen pásově vytvořené zmetky, snažící se nazavazovat na popularitu tehdejších venkovských písni. Vyznívají nepřesvědčivě a falešně nostalgicky proto, že postrádají tradici, motivaci, duši a hluboký podklad, který dnes ani ten nejkrásnější lidový kroj navlečený na zpěváka nemůže nahradit.

Mateřská se zvýší

Rodiny mají definitivně jistotu, že na mateřské nepřijdu o peníze, které jim původně parlament škrtl na návrh vlády Jana Fischera. Zastánici vyšší mateřské - tedy lidovci, ČSSD, komunisté a zelení - přehlasovali veto prezidenta Václava Klause. Mateřská, která od ledna klesla zhruba o pětinu, se tak opět dostává na loňskou úroveň. Pro hlasovalo 111 ze 194 přítomných poslanců, vyšší mateřská nepodpořili jen poslanci ODS a TOP 09.

„Máme z toho velkou radost kvůli rodinám s dětmi. Je to dobré rozhodnutí Poslanecké sněmovny,“ řekl po hlasování předseda sociálně demokratické strany J. Paroubek. Naopak finanční dopady exministra financí, dnes prvního místopředsedy TOP 09 Miroslava Kalousek. „Je potřeba vědět, že za každou tisícikorunu, kterou teď pomůžeme maminky, bude za deset let 5000 korun dluhu pro jejich děti. Hlasovali jsme proti tomu, aby se rodinám s dětmi pomáhalo dramatickým zadlužováním dětí,“ uvedl po jednání místopředseda TOP 09 Miroslav Kalousek.

Před zvýšením mateřské ve Sněmovně varoval i rozpočetový expert ODS, poslanec Michal Doktor. „V říjnu čeká jakoukoli vládu, která vzejde z voleb, velké rozpočetové trápení,“ řekl Doktor.

Kvůli zvýšení schodku státního rozpočtu vrátil vyšší mateřskou do Sněmovny prezident Václav Klaus. „Dodatečné výdaje nejsou kryty jinými rozpočetovými příjmy, takže nutně dojde k prohloubení deficitu,“ upozornil Klaus. Jde zhruba o 1,5 miliardy korun.

„Peněžitou pomoc v mateřství nelze vnímat osamoceně, ale v kontextu všech podpor, které rodiny s dětmi dostávají,“ napsal poslancům prezident. Paroubek v parlamentní rozpravě mluvil o tom, že by v době, kdy je velká nezaměstnanost, neměli něst náklady krize ti, kteří ji nezavinili. „Rodiče se starají o budoucí plátky do systému sociálního pojištění,“ zdůraznil šéf ČSSD. Nejdé podle něj jen o mateřskou, ale i o to, zda bude zachován charakter sociálního státu.

Předseda lidovců Cyril Svoboda k námitek, že se zvýší schodek rozpočtu, řekl, že poslanci měli podpořit vyšší zdanění hazardu a peněz bylo dost. Podle zákona, budou rodiče, kteří pečují o nemocné děti, dostávat ošetřovně již od prvního dne nemoci. Zdroj 19.5. iDnes

MUZIKY, MUZIKY

Honza Chlumský

Milý duchodče,

Standa Moc

blahopřejí k dovršení věku, na který jsme se těšili už jako kluci, když jsme viděli v parádě, jak se dědci vyhřívají na sluníčku a starou bačkoru dělají! Dále blahopřejí k dosažení tvého osobního vítězství

- vůle chlastat - nad ubohým tělem, které to muselo s tebou všechna ta léta vydržet. Ze toho přežil, jen dokumentuje slušnou úroveň českého pivovarnictví, které až skoro do jednadvacátého století pivo nepajcovalo!

Osobně ti gratuluji k tomu, že's mne do duchodu předbehlé skoro o rok, což ještě v minulém století by mě jako možnost ani nenapadlo, neb - jak dobré věš - jsem o dva roky starší! Tohle povídají za možné jen v České republice, a kdybych tu zradu v osmašedesátým tušil, tak jsem se jím na celou emigraci vykašlal a šel dělat do ČKD.

Já, na rozdíl od tebe, musím ještě do 17. března 2010 makat jako divej a odvádět daně. Povětšinou na lidi jako ty. No, makat jako divej snad už ne, ale nemysli, ono to vypisování šeků také unaví... (kečkam, ale doufám, že tě to naštive...) Ne že bych ti ten duchod, bratr, neprál. Já vím, že si ten klídek zasloužíš, však co jsi se v životě nastrachoval, když přišla do podniku inspekce, vid? Nebo když šli po číšníkách a prodavačích zeleniny. Tu hrázu si nikdo, kdo nepříkrádal, neumí představit! Ale vydržel jsi

to, přečkal všechny nástrahy času i různých režimů a teď, s nervy na dranc a hlavou vypitou, jsi konečně doplnil do duchodového zátiší! Sláva! Upřímně ti to přejí!

Už se těším, až napřesrok přijedu, jak tě uvidím sedět s Jirkou Pivním a budete si oba, dědci duchodci, pobroukovat, že to stojí za bačkoru. Ano, to je ta naše idylka česká, když se člověk dožije, že může nadávat na Všechno a že to Všechno stojí za houbelek a přitom mu to je u sedinky. To do angličtiny nepřeložíš, i když ses podělal...

A tak ti, milý bratře duchodče, přejí vše nejlepší k narozeninám, jež tě opravňují od teď brumlat, ale užívát si a těšit se ze zaslouženého odpočinku, jehož se ne každý dožije! Posílám ti stoukou, abys měl zač zaplatit v hospodě runda.

Tu stouku jsem schválně napsal umírajícím nářečím kraje, ze kterého oba po maminec pocházíme, a taky proto, aby nikdo ze štamgastů U Veveků nevěděl, kolik jsem ti poslal, až jim to dáš přečíst. Tady vidíš, jak my emigranti jsme vycírani, a že se nám nedá věřit...

Tak se měj a já ti ještě zavolám, ahoj tvůj starší, porád rádne pracující, člen vyspělé kapitalistické společnosti v Austrálii, Sténdou Mok, promiň, tak mě jmenují tady, Tvoří Standa Moc

VÍTANÝ DOPAD JEDNÉ NOVINKY OTA ULČ

Naši dobu postihují války asymetrické, střety důkladně se lišících protivníků: moderní armáda versus houfy nezřetelných, s domorodým obyvatelstvem snadno splynoucích povstalců. Třeba ještě negramotové, ale s uměm na vozovkách zahrabávat třaskaviny - tzv. IED (Improvised Explosive Devices). Ty signálem z mobilního telefonu, i třeba z automatického otevíráni gáráží, z bezpečné vzdálenosti elektronicky explodovat a tak zabít jen víc, než by se jim podařilo na regulérním, zřídka kdy existujícím bojiště. Obrovská výhoda anonymity, již

je obtížné až nemožné zdolávat v uniformách, zřetelným to cílem anonymních střelců. Poslední dobou se ale úspěšně začíná prosazovat novota, s níž si zkázosní anonymové dosud nedovedou poradit. Téměř před rokem (NP, 25.8.2009) jsem se zmínil.

o známém vynálezci s písmeny UAV (unmanned aerial vehicle) - letadla bez pilota, z často velmi značné délky řízeného k určenému cíli. Běžně je známo jako DRONE, což čeština překládá jako „trubec, lenoch, přízivník, parazit.“ První takové výtvory, jménem Predator („Dravec“), se zrodily v roce 1994, se schopností udržet se ve vzduchu 40 hodin a přečíst licence plate vozidel z výše dvou mil čili víc než tři kilometry. Jejich modernější verze s jmé-

nem Reaper („Žnec, žnečka, zdroj, uskutečňovatel sklizně“ – něco v tomto smyslu), je vybavena bomby o váze 500 liber a laserem řízenými raketami.

A tohle vše, k použití v Afghánistánu, Pakistánu či kdekoliv jinde, má na starost personál na letecké bázi (Creech Airforce Base) v daleké Nevadě, blízko neřestné metropole Las Vegas. Sedí, sledují monitor, dotýkají se knoflíků, dirigují zamýšlené akce. Příkaz z Nevady na příslušné místo kamkoliv na světě dorazí za 1,2 vteřiny.

Za cenu jedné stíhačky F-22 (180 milionů dolarů v roce 2001) se dalo pořídit sedesát těchto odosobněných trubců. Usetří se tak plno peněz a použití UAV se neriskuje životy ve vlastních řadách, což vyvolává další variantu mravního rozhořčení o zbabělosti takových ničitelů z bezpečné délky. Dotyční, a třeba i dotčení, mohou ovšem posloužit se snadno pochopitelnou odpovědi o výhodě dociít zamýšleného výsledku bez ohrožení vlastního života.

Zatracování jsou na různých adresách – prokurátoři Mezinárodního trestního soudu, protiamericky nabroušený soudci v Evropě, zejména ve Španělsku, ovšem i mezi oficiály OSN – ti všichni protestují proti používání UAV jako „extrajudicial killing“, že ten personál u komputrů v Nevadě jsou de facto sprostří vrahouni.

Ano, po 11. září 2001 se ledacos změnilo, mnohé zábrany pomínuly, k prvnímu zásahu

UAV došlo v Jemenu, kde střela rozmetala posádku šesti členů al-Kájdy s místním komandantem. Týdeník Time přinesl (1. 6. 2009) zprávu, že 9 z 20 tzv. high-value al-Kájdy cílů, významných kádrů, už nežije.

Případně reziduální výhity nevadského personálu by mohlo rozptylovat Ronald Arkin, vědec u Georgia Institute of Technology, School of Interactive Computing. Se svým týmem spolupracovníků vytvořil cosi s pojmenováním Ethical Architecture – značně komplikovaný software, jímž ony přístroje, ve kterém dodávají pokyny k smrtelným zásahům, vybavit jakýmsi svědomím.

V londýnských The Times 3. prosince 2001, čili krátce po útoku na mrakodrap v New Yorku a na Pentagon ve Washingtonu, významný publicista William Rees-Mogg varoval před opakováním vietnamského omylelu – umírněnosti ve válce, pak neodlítitelné od pitomosti. (Moderation in war is imbecility.)

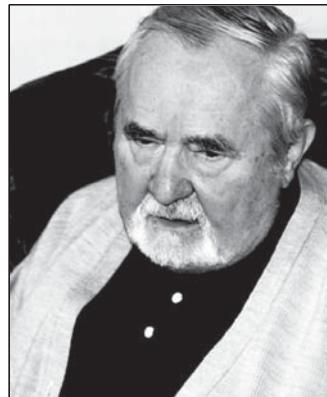
Zbavit se zábran – oné sollicitousness – úzkostlivosti, přílišné ohleduplnosti, vyjádření například spěchem Washingtonu ukončit bojové akce ještě před začátkem posvátného měsíce Ramadánu, kdy muslimové musí hladovět až do západu slunce. Proč ale tolik ohledu? Což měli Arabové nějaké zábrany zaútočit na Izrael v den Yom Kippuru, největšího židovského svátku?

Právnik specialistů v oboru lidských práv, s odkažem na nové směrnice Mezinárodního výboru červeného kříže například vehementně obhajoval práva příslušníka al-Kájdy pokojně se zúčastnit svatebního veselí, nebyť rušen americkým UAV (The Weekly Standard, 8.3.2010:25). Dosud jsem se ale nedočetl o případných morálních námitkách proti dost polapřímu obyčejí al-Kájdy zajíce mučit, zabijet, hlavy jim uřezávat.

Další, stále častěji vyřenou námitku doprovází adjektivum collateral – o škodách vedlejších, souběžných, kdy k úhoně přicházejí nikoliv bojovníci, ale nezúčastnění civilisté. Tedy něco nevyhnutelného, jak v obrovské mříži zařít svět za druhé světové války. Letecké bombardování Německa způsobilo mnohonásobně počtenější ztráty na životech civilního obyvatelstva, než

co postihlo Velkou Británii. Drážďany, ono inferno v únoru 1945, nám poslouží znamenitým příkladem.

V devadesátých letech, v době Clintonova prezidentování a již tehdy značně probíhající honby najít bin Ladenu, se ve vzdáleném Waziristánu podařilo z velké výše zloducha zahlednout. Přesto však k zásušu nedošlo, zhatil to záber ze zahrady jeho tehdejšího bydla, s houpačkami, a tedy i předpokladem, že v objektu budou nevinné děti. Proto Washington zásah vetoval. George W. Bush, Clintonův nástupce v úřadě, vzdor své všeobecné pověsti mimořádného padoucha, si příliš krvlačně nepočítal. Leckoho pak nepřijemně či přijemně překvapí některá rozhodnutí Bushova prezidentského nástupce Baraka Husseina Obamy, který se světu už opakováně omlouval za všechno americké profese (groveller-in-chief nebo-li „patolizal“, tak ho charakterizovala Michelle Malkin, sympatická komentátorka filipínského původu). Ač různě obviňován (například slovy „So you are for abortions but against killing terrorists“), přitom on, častěji než Bush, dal souhlas k likvidaci prominentních teroristů – onéch high value target . Na jeho příkaz byl v září 2009 v So-

Global Hawk - se pohybují nehlubce, ve dne v noci za jakkoli levnějšího počasí, se schopností fotografovat, všechno signálny zaznamenávat v výšce 18 000 metrů, čili dvakrát tak vysoko, než je trasa běžné vzdušné dopravy. Nebezpečí jim nehrozí, raketový výš než do 3000 metrů nezasahnu.

V Afghánistánu a sousedním pakistánském Waziristánu, kam se přesunul Talibán a al-Kájda mimo dosah kontroly centrální vlády, americké UAV, nezřídka čtyři najednou, jako včely bučící, jim dvacet čtyři hodiny letají nad opravněně ustaranou hladou. Což bojovníkům za zářnu islámskou budoucnost ztěžuje život. Místní obyvatelstvo není, nemůže být nadšeno jejich přítomnosti, však stávají se hrozou jejich domovům a vlastním životům, že něco tráskavého na ně v výši dopadne. Bojovníci mají potíže s noclehováním, nikdo jim nechce poskytovat přístřešky. Nezbývá, než aby kutili tunely a přespávali v nevlídných norách. Netroufají se dotknout telefonu, musí spoléhat na příši posly. Nelze bez rizika vlezit do motorového vozidla a zbyvá jen občasný, místními vesničany nápečovaný autobus.

Mají potíže se získáváním dobrovolníků k posléní řídoucích řad. Dobrovolníci automaticky podezírají, že jsou to špióni v záloze amerických imperialistů. Takže v tomto druhu asymetrického válčení má ona velká výhoda islamistů i své nevýhody.

Všechno všudy víc než tři tucty států včetně Běloruska, Gruzie, Kolumbie, Sri Lanky se již takto vyzbrojují. V této technologii je po USA druhým nejdůležitějším státem Izrael. V oboru aerial intelligence předčíl i Rusko do té míry, že Moskva si jejich UAV kupuje.

KONEC

TÁBOR HOSTÝN

existuje již 56 let. Nachází se 80 km severně od Montréalu v lesích Lanaudierského poloostrova. Tábor vlastní pláž na jezeře Lafond. Tábor pro děti od 6 do 15 let bude mít opět jeden třídní den turnus, a to od 4. do 24. července.

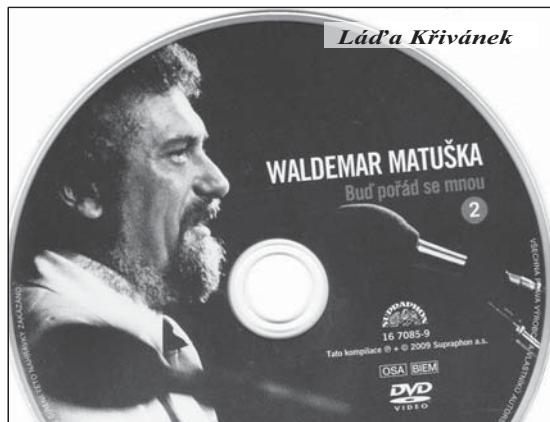
Cena pobytu: za první dítě 295 za jeden týden, 595 za dva týdny a 830 za tři týdny. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10 %. Daně se neplatí. Sociálně slabé případy se řeší individuálně. Výhody pro děti: kvalitní program, dobré jídlo a levné poplatky. Vydáváme potvrzení na daňové účely!

Do tábora přijížmáme i děti, které nemluví ani česky, ani slovensky. Ať si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky. Hledáme placené kuchařky (možná kompenzace za pobyt dětí) a vedoucí k dětem. Přihlášky na dětský tábor a na práci jsou na internetu: www.hostyn.org. Posílejte své děti a vnučata na tábor, chcete-li udržet českou a slovenskou tradici tábora. Kontakt: Josef Maxant, tel. 450.465 4844, Fax: 450.923 4159, health.vifad@sympatico.ca, Viera Šebenová, tel. 514.385 5153, vseben@hotmail.com. Zdeněk Nosek tel. 514.365 8863.

Rád vzpomínám na všechny přátele a známé, se kterými nám bylo hezky. Bohužel, jak jde člověk do let, tak více se jich na nás dívá již z druhého

poznat osobně. Pěkných pár desítek jich prošlo naším domem, když jsem jim zde v Montrealu dělal představení. I když Matuškovi u nás nikdy nebydleli.

břehu. Jedním z nich je i Waldemar Matuška, který odešel do zpěváckého nebe loni 30. května. Proto jsem začal lovit ve své paměti a snažil se vydolovat aspoň páár hezkých vzpomínek.

I když se to zdá jako včera, je tomu již padesát let, kdy jsem poznal během svého raného mládí mého nejoblibějšího zpěváka Waldemara Matušku - Pana Zpěváka. Osobně jsme se seznámili až v exilu před více než třiceti roky, a mám na něho rádu hezkých vzpomínek, ale to všechno vodnes čas...

Když tak vzpomínám na své mládí a na všechny své oblíbené herce a zpěváky, tak jsem vděčen osudu, že jsem se pak po desítkách let s mohou z nich mohl

Olinka má v Montrealu tetu Libu, tak jsme se dostkrát setkali, když jsem jim zde zařizoval koncerty, anebo také na Floridě, kde bydleli.

V roce 1976 se Waldemar oženil se zpěvačkou Olgou Blechovou a začal spolupracovat s skupinou KTO (Kamarádi táboryových ohňů). Jeho popularita byla veliká a koncertoval velice úspěšně i v zahraničí. Nakonec byli pozváni i do Ameriky na country & western festival v Nashville, kam pak jezdili pravidelně. Dokonce tam vyhráli první cenu za Evropu, protože jak Walda s humorem podotýkal - nikdo jiný tam z Evropy nebyl.

Při jejich prvním zájezdu s KTO do Nashville v roce 1978

se rozhodli udělat menší turné pro krajany v USA a Kanadě. Jeli jsme na jeho koncert do Ottawy, kde jsem měl tu čest se s Waldemarem poprvé seznámit osobně. Při dalším zájezdu s KTO do Nashville v roce 1983 se konal i jejich první koncert v Montrealu. V životě bych neorganizoval vystoupení pro žádného umělce z komunistického Československa, ale Walde-marovi a Olince vždycky. Koncert byl opět super.

Jednoho krásného dne v roce 1986 mi zavolala teta Olinky a řekla mi: "Posad se..." Pak mi sdělila, že se Walda s Olinkou a malým Waldikiem rozhodli zůstat v Americe a že jsou na Floridě, kde požádali o azyl. I když po hmotné stránce se měli doma nad poměry, tak svoboda jim byla dražší. Waldovi tam čím dál tím více říkali, co smí a co nesmí zpívat, co může a co nesmí říkat atd. Proto doma zanechali veškerý komfort a odesleli se sedmiletým synem a bez prostředků do sice nejisté emigrace, ale do jisté svobody. Zajádal jsem radost a hned jsem se těšil na další koncerty a setkání - obojí se vypnilo. Setkání na Floridě byla pokazdě příjemnější, protože času bylo vždycky dost a tak jsme se slézali v motolech u Kopeckých, u Hilmarů či u Šafránků (všichni jím v jejich začátcích hodně pomáhali), nebo nás Olinka s Wálđou pozvali k nim či na tenis (Walda nehrál a já také ne, protože jsem raději fotil). Rozhodně bylo příjemnější sedět hodiny pod palmami u bazénu, popijet a dělat BBQ, nebo u táboračku u moře a poslouchat zájmové historky, a že jich Walde-

marr měl požehnané.

Pak následovaly další montrealské koncerty - 1987, 1988 (též montrealský Silvestr 1988), 1990, či setkání na Floridě 1988, 1989, včetně Silvestra, a poslední v roce 2008. Kolikrát jsem již za ten rok na Waldu (někdy i se slzami v očích) zavzpomíнал. On byl ztělesněním nejen našeho mládí, ale i let v emigraci - až do našeho důchodu.

Je vždy škoda, když někdo takového formátu odejde, a o to smutnější je, když je to někdo, kdo vám osobně přirost k srdci, a byl i třeba vzdáleně součástí vašeho života.

Bohužel, život je pomíjivý, ale máme na usměvavého Wálđu (narodil se 2. 7. 1932 a skonal 30. května 2009) moře hezkých vzpomínek (mimo moře desek, kazet, fotek a filmů), a ty mně v srdci zůstanou navěky

Foto Supraphon Wikipedia

VELKÁ VODA NANOVY LIJÁKY SNAD SKONČÍ O VÍKENDU

O tom, jak se vyvíjí situace velké vody na Moravě, vyhodnocuje živé zpravodajství online magazínu Týden.cz - k 19. 5.:

O Třetí stupeň povodňové aktivity, tedy stav ohrožení, platil ve 20.00 na 12 místech Moravskoslezského kraje. Třetí povodňový stupeň je aktuálně vyhlášen na těchto tocích: Petřváka v Zebrzydowicích na Karvinsku, což je na státní hranici s Polskem, Stonávka v Hradišti na Karvinsku, Odra v Ostravě-Koblově a Bohumíně na Karvinsku, Ostravice ve Slezské Ostravě, Porubka ve Vřesině u Ostravy, Lubina v Petřvaldu na Novojičínsku, Jičínka v Novém Jičíně, Olše ve Věřňovicích, Dětmarovicích a Českém Těšíně na Karvinsku a Bílovka v Bílovci v Novojičínsku.

O Přehrada Bystřička na Vsetínsku je téměř plná, k hrani přelivu schází ještě asi 2,5 metru. Do nádrže nyní přitéká víc než 40 metrů krychlových za sekundu, vodohospodáři jich mohou vypořádat jen 22. Při stávajícím průtoku bude vodní dílo naplněno asi za čtyři hodiny, poté hrozí jeho vylití.

O Strach ovládl ráno Český Těšín. Stovky lidí postávají na břehu řeky Olše, která se nebezpečně rozvodnila, a sledují její stoupající hladinu. Podle některých pamětníků chybí už jen kousek, aby dosáhla třírověkého katastrofálního povodní v roce 1997.

O Kulminující Odra zasáhla de vastujícím způsobem území mezi Ostravou-Hrušovem a Starým Bohumínem. Pod vodou jsou desítky domů. „A v rádiu ani v televizi ani slovo, neví snad nikdo o naší situaci?“ stěžuje si manželé Perutkovi z Pudlo-

va, kteří i se svými třemi dětmi zděšeně pozorují, jak jim Odra pozvolna zaplavuje dům.

O Silný proud vody strhl v Zubří na Vsetínsku menší dům, další podemel. Z místa hasiči evakuovali několik osob. Přírodní živel komplikuje záchranná rům zásah. Podle mluvčího Ivo Miťáka hasiči zvažují několik možností. „Nelze ani vyloučit použití nálože a odstřelu v místě, kde by se dal směr proudu usměrnit jinam. Zastavěná oblast je velmi vážně ohrožena,“ doplnil.

O V Karviné museli znova uzavřít hlavní tah na Ostravu. Tentokrát kvůli zaplavěné silnici. Město je tak znova téměř odříznuté od světa, nedá se z něho vyjet autem ani jinými směry. Stále platí uzavírka z Karviné ve směru na Český Těšín a Bohumín. Do města se dá dostat jedině složitě objížďkou přes Polsko a po železnici. „Ostravská cesta je opět neprůjezdná, tentokrát voda zalila oblast silnice u Lipin,“ sdělila mluvčí magistrátu Sára Swiderová.

O V Polní ulici v Pudlově na Bohumínsku mají záchrannáři nahlášenou pohrešovanou osobu. Po pási ve vodě se právě brodi zaplavěnou ulici a zoufale volají: „Halo, je tu někdo?“ Svědkové říkají, že slyšeli volání o pomoc. Záchranná rům voda sahá často až po krk.

O K pondělí 18. 5. 18. hodině bylo evakuováno 497 osob, zachráněno 76 lidí a jedna osoba zahynula (69letá žena). V povodňové oblasti je nasazeno 2 040 hasičů a 151 hasičských jednotek. Do Karviné bylo dopraveno 300 kusů lehátek a stejný počet příkryvek.

NOVÝ DOMOV (NEW HOMELAND) – CZECH and SLOVAK BI-WEEKLY

Vydává Masaryk Memorial Institute, Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1, tel. 416.439 9557, fax 416.439 6473. Řídí tiskový výbor MMI.

Redakce si vyhrazuje právo příspěvek zkrátit, redakčně upravit a rozehnout o jeho zářazení. Anonymy neotiskujeme. Názory prezentované v uveřejněných příspěvcích nevyjadřují stanovisko redakce ani MMI.

Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce nevrací. Archiv na webu www.novydomov.com. Webová prezentace Alena Kotová Konzultační rada: Věra Rollerová, Lanny Rosický (ČR), Brigitá Hamvašová, Barbara Sheriff, Jiří Groisman a Miloš Krajník (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver), Alena Martinů (Montreal), Radka Mayerová (Edmonton), Paul Džáčko a Richard Střílka (slovenská komunita Toronto).

Masarykův ústav (MMI) je charitativní organizace, reg. č. 119582781RR0001. Jejím posláním je udržovat české a slovenské kulturní tradice a obohacovat tak život kanadské veřejnosti.

Roční předplatné: Kanada \$ 46 CAD, USA \$ 68 USD, ostatní \$ 96 USD. Šeky zasílejte laskavě na adresu redakce (viz nahoře, shodná s adresou MMI). Ceny inzerátů sdělíme na požadání. Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK CR.

Redaktorka a grafická úprava Věra Kohoutová vkohtoutova@masaryktown.org 416.439 9557

MALÝ OZNAMOVATEL

Slovenka žijúca v Bratislave, 51 rokov, ktorá má dve už dospelé deti, má záujem jedného roka na umiestenie ako au pair v Ontario s ubytovaním „in“. Výborné schopnosti, starostlivosť o dieťa, vynikajúci kuchárka, schopnosť riadiť všetky povinnosti v domácnosti. Veľmi solidne referencie.

Kontakujte Gity g.holec@gmail.com.

V Blue Mountains k pronajmutí zařízený pokoj s privátní koupelou, townhouse. Společná kuchyně s 1 osobou, \$ 450 měsíčně, od 1. července 2010. Výborné pro aktívního důchodce, lyžování, golf, Georgian Bay. Prosím, volejte Janu 705.293 0087 anebo emial czechij@yahoo.ca, zanechtejte laskavě vzkaz.

Prosíme laskavé čtenáře, aby nám pomohli kontaktovat se s panem Dobromilem Novákem. Původem Jihomoravan z oblasti Svitávky, Velenova a Boskovic utekl před komunismem do Kanady v roce 1948 a usadil se snad v Torontě nebo jeho okolí. Volejte 905.916 0450, hledá Miroslav Lepka z Mississauga. Všem ochočným předem děkujeme.

*Český Krumlov.
dovolená v renovovaném
2 km od centra města.
www.Alberta.cz*

R & Z
WOODWORKING
Rocco Bifolchi - Zdenka Borovička
CUSTOMIZED CABINETS
Quality work - Professional Service
Free Estimate
CALL 416.621.1365
e-mail: rbifolchi@ica.net

roscher
transport international

Námořní A Letecká Doprava

- Ve sběrných kontejnerech, celokontejnerech - 20 a 40ft
 - Pravidelné sběrné letecké zásilky přímo linkou ČSA
 - Celni odbavení a rozvoz zboží po celé Evropě
 - Poradenská a logistická zpracování mezinárodních přeprav
 - Dopravní pojištění

Tel:(905)403.1093

2359 Royal Windsor Dr. # 8. Mississau
e-mail: admin@roscher-transport.com

www.roscher-transport.com

Křížovka pro volnou chvíli

Pomůcka: ANETI ENDO RES, YVE	malá sonáta	2. TAJENKA	ženské hlasy	zkratka souhvězdí Pav	souzvuk tónů	trýznitelé	Víte, že
stécto kapkách							tvrdost minerálů se označuje stupnicí ... (1. tajenka), ... (2. tajenka) německým mineralogem Friedrichem Mohsem (1773-1839).
poškození tlakem							
zrůda							20
plošné mlýny				značka radia persona		zlý skřítek	léčivý druh ptý
slovenské ukazovací zájmeno			rusky "Jedna" ženské jméno				španělská chůva
pták príbuzný čípu				Lendlov inicijály tumáš		část úst značka america	
polyam- dové vlákno					asijská sema silné provazy		
hlínková fólie						norek americký rudodřev	
	jinž (knížně) ten i onen			slovensky "jestli" Samat		Kiplingu had výše než	
osobní zájmeno			tropická dřevina poloha vkleče				2. DÍL 2., TAJENKY
přítakání			placený potlesk tajný zvěd				inic. Nedo- šínské zubní výplně
značka koupelové péry				italská řeka kód letiš. Venuv			
	bylinky podobné hemánku oblik				japonský gymnasta část postroje		
míknutí				kód Vanuatu mužský hlas		král zvířat kód letiš. Londýn	
latinsky "věc"			opak lesnaté dětský pozdrav				
černomořské lázně					jízdou se dostat		
kaprovitá ryba					cizí ženské jméno		

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY Z MINULÉHO ČÍSLA:

TVOŘEN UHLÍKEM; NEŽLI PŮL KILOGRAMU - za vylouštění děkujeme paní Daně Janoudové z knihovny MMI.

OBJEDNÁVKA PŘEDPLATNÉHO
Vyplňné zašlete na adresu MMJ

- #### Obnovení předplatného

- #### **Nový odběratel**

Předplatné Nového Domova \$

• Dar tiskovému fondu MMI

Mnohokrát děkujeme za vaši podporu.

• Přikládám šek na (total) \$

• Noviny zasílejte na adresu:

• Iméno:

• Adresa:

• Date: 11/6/2016 Page: 6

- Za dary nad \$15 bude kanadským dárcům zaslán Charitable Donation Tax Receipt. Děkujeme Vám.

UNIGLOBE ENTERPRISE TRAVEL LTD. &

HEART OF EUROPE HOLIDAYS

1221 YONGE STREET
(NEAR SUMMERHILL SUBWAY STATION)

TORONTO ON M4T 1W4

Phone: 416-504-3800 ext. 4213 Toll free: 1-800-825-7577

Fax: 416-363-2205

Heart of Europe Holidays: 416-504-6399 Fax: 416-363-2205
MO-FRI 9.00 am - 5.00 pm SAT 9.00am - 3.00 pm

nitratravel@premieregroup.com
A GETAWAY THAT'S MORE THAN JUST A HOLIDAY!!!

ADVENTURE TRAVEL EXOTIC TRAVEL LUXURIOUS TRAVEL ROMANTIC TRAVEL

WE OFFER ALL!!

TRAVEL AND MEDICAL INSURANCE AIRLINE ETS

www.novydomov.com

Poetickou sbírku básní mladé autorky Jany Bauerové "Štěstí a náhoda" vydalo v srpnu 2009 pražské nakladatelství Q-Art. Pro zakoupení sbírky kontaktujte zástupkyni časopisu Český dialog na adresu strizovska@seznam.cz. Cena včetně poštovného \$15 USD.

We ship cars Worldwide.

We also do Direct Consolidation to Prague.

More importantly,
We will look after you.

We have garnered and nurtured a solid reputation for confidentiality, reliability, competitive rates and customer service.

Take the worry out of shipping and get in touch with us today - We'll always be there for you.

In Toronto call: 905.265.0882
www.awfforwarding.com

PRAGUE
FINE FOOD EMPORIUM
416.504.5787
638 QUEEN ST. WEST
WWW.THEPRAGUE.CA
CATERING@THEPRAGUE.CA

We don't just connect great cities.
We connect great families.

Prague \$625*

TAXES OF UP TO \$425 (DEPENDING ON ITINERARY)
ARE EXTRA & NOT INCLUDED.

Fare is based on roundtrip from Toronto.

Book now to get the best fares. Call Finnair at 1-800-461-8651,
your travel agent or visit www.finnair.com/ca

*Fares are based on roundtrip and are valid for travel between 5/01/10 - 6/25/10. Minimum stay: the night between Saturday and Sunday. Maximum stay: 30 days. Child discount: 25% discount for children between 2 and 11 years old. No Stopovers. CAD200.00 cancellation fee up until 1 day prior to departure. Certain conditions and restrictions may apply. Offer is subject to limited availability, change and withdrawal without notice. Taxes may vary from CAD175.00 - CAD425.00 approximately depending on destination.

FINNAIR